

84(543)

1-70

Р 17

Равшан Ражабов

ЭЛКИН

CH0000034529

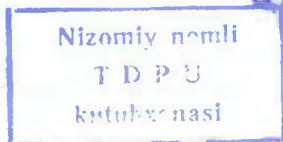
84(513)
P17

Равшан Ражабов

иш

Э П К И Н

27a

928030

Тошкент 2012

Мухаррир:
Шукур Содик

Бадий мухаррир: Ёрбек Искандаров

Мусаввир: Нозимхўжа Абдусаломхўжаев
Техник мухаррир: Бокижон Абдурахмонов
Саҳифаловчи: Шахзода Очилова
Муковада Н. Абдусаломхўжаев, доцент
Ижодий ишидан фойдаланди

УМРИМ

Хеч ўйламагандим, ўтиб ой-ю, йиллар
Орамизда пайдо бўлади деб жарлик
Таом бир, бошпана бир, лекин дил йиғлар
Интиқ қалблар аро ҳоким деб жудолик.

Балким муҳаббат деган иллоҳий тўфон
Ёнирилиб, кўзларимни кўр этганди
Жарлик сари етаклаган гўзал райҳон
Ниғоҳимга боқиб, севаман деганди.

Йўлларим каби чалкашган бу тақдирим
Бир нафас, бир дам шошмай турса бўларди.
Хаёлларим каби учқур ўтган умрим
Ишқ уммонида сўзмаса бўларди.

Шукр! – дейман Аллоҳга бу ҳам кўргулик
Билсамда, бўлмаслигин ўзга янгилик.

19.07.2010 й.

* * *

Туғилсанг оқ матога ўрашади
Шодланиб бешикка белашади
Ўлсанг оқ матога ўрашади
Щошилиб қабрга элтишади.

КЕЧИНМА

Тонг сахарда кўрсатди гунчасин
Кечга келиб ёйди илк гунчасин
Ой шулъасида ўйнаб бахтиёр
Туга бошлади ғўра довчасин

Кимдир дер – шафтоли, зардоли
Бола-чака келар кўргали
Шохига тош отар ё йикар
Мевасин олиб, хумордан чиқар

Боболардан қолган ажиб нақл
Қалтак ейди мевали дарахт
Гар, мевасиз дарахт бўлса бил,
Тўсин бўлур, ётур, бўлиб қарахт.

1.03.2011.

* * *

Нигоҳингга нигоҳим тикиб
Нигоҳларинг қаърида ўлай
Киприкларинг гар тўр бўлса
Баликдек, тутилиб қолай.

ТОПМАДИМ

Бу кеча бордим, бир гўзал қошига
Оймомодан соябон тутдим бошига
Шулъасига тўйинди хусни-жамоли
Шерик бўлдим, ширин-шакар ошига

Нигоҳин қаърига чўкдим тонгача
Лабини болига тўйдим бу кеча
Зулфин исига бўлиб маст-аласт
Билмадим келганин баҳорий гунча.

Таърифлашга ожизлик қилди сўзлар
Изладим, қўмсадим лекин топмадим.

1.01.2010.

ЁР БАҲОР

Гўё оппок либос кийган
Қўрпа-тўшакли келинчак
Қор нафасига тўйинган
Ҳовлимдаги илк бойчечак.

Шамол ўйнар кокилларин
Қорнинг чизган чизгиларин
Қуёш тикиб нигоҳларин
Қутлар баҳор ғунчаларин

Ғунчани ранг-рўйи сўлғин
Тур уйқудан ғунча турғин
Ёр баҳор, қошинга келди
У қорли тушакни қўйғин

Қанча кўзлар бўлиб интиқ
Бу оламдан ўтиб кетди
Ича олмай қўкатли қатик
Баҳорга етолмай ўтди

Тур! – уйқудан ғунча турғин
Ёр баҳор қошинга келди.

3.03.2011.

БЕДАНА

Тўр ковокдаги, туткун бедана
Сайрайди гоҳида дона-дона
Овозин тинглаб шодон куламин
Гоҳида севиниб дон сепамиз
Билсам, сайрамайди-у. Йиғлайди.

Кўзларимни тикдим бечора кушга
Мағрур у, кирмаган хатто тушга
Туткунликда боши яра-чақа
Бўйин эгмагай ҳеч, хайр-ҳушга
Билсам, сайрамайди у. Йиғлайди.

Тўр ковок ичра, этса жон таслим
Кўзлардан кетса тириклик нури
Озод бўлишга топмаса тилсим
Сўнги нафасда ҳам эрк истайди
Билсам сайрамайди-у. Йиғлайди.

Аллохни бергани, бизга камми
Эҳ туткунликда тутган инсонми
Мушдекгина жисми, ётар жонсиз
Руҳи самода, эркин яйрайди
Билсам, сайрамайди-у, Йиғлайди.

7.10.2010 й.

ТОНГ

Мен келдим, тонг юзингни оч
Дийдоринг, кўрсат кўзимга
Бош, узра учган қалдирғоч
Уч! – туфлаб кетма тузимга

Кутдим кўрмоқ бўлиб, ёниб
Қултум, сувдек жамолинггни
Тўйиб, нафас олмоқ бўлиб
Қўмсаб, майин шамолинггни

Жамолинггни кўрганимда
Нигоҳим, куйдирди қуёш
Тонгни қучиб олганимда
Кўзлардан тиркиради ёш.

Мен келдим тонг кўзингни оч
Дегин қуёшга, йўлдан қоч
Ол! – бағринга натовонни
Зеб-зарларинг бошимга соч.

1.09.2011 й.

* * *

Хаёллар гирдобига кўмилдим
Сўроклар уммонида чўмилдим
Дўстим дебон, сирларим айтиб
Душманлар тузоғига тутилдим.

Тухматлар ёрилди ҳар томондан
Дакки! Эшитдим, яхши-ёмондан
Ҳаракат қилсамда, ух қанчалар
Ёпилаверди доим, кўчалар.

Тилни, унсиз тиш ортида тутмоқ
Қийинлигин, билсанг ўртоқ
Ўйламай айтилган биргина сўз
Гох, келар бошинга бўлиб тўқмоқ.

8.09.2010 й.

* * *

Тун ҳам, олам аро ўзича гўзал
Ёзилмас зулматнинг кўзича ғазал
Жамики жонзодга илҳом бергувчи
Қора тундан кўра, оппоқ тонг авзал.

Жўшкин сойнинг ғайрати жўшди
Ҳар мавжига, ой сийрати кўчди
Оддий балиқ, тилла балиқ бўлиб
Сойнинг юзида, канотсиз учди.

Мажбур этсалар ҳам кетмайман кўчиб
Бойлик –деб, камбағаликдан қочиб
Тўғри, ўламан бир қултум сув ичиб
Дунёдаги энг бой тупрокни қучиб

31.08.2011 й.

ХАЁЛ

Мангулик сари ташлайман кадам
Ортимга қарашга, топмайман вақт
Соядек эргашар ўлим дам-бадам
Эгам чакирар, негадир барвақт.

Сўролмайман, эгамдан сабабин
Бузгум келмайди, эгам асабин
Тош ҳам тўкилар, билса гуноҳин
Дебон, юрагим топади таскин.

Балким, тўғридир ҳолвани ози
Нихон топгандир, ҳаётни сози
Отлар изини тойлар босгандек
Бархам топгандир, ёшликнинг ёзи.

ТЕЛБА ЮРАГИМНИ

Ўтган куни ой келди пойимга
Эгар Жабдук урилди тойимга
Кўзгуга бокдим хайрона бўлиб
Окиб ўтган умр, телба сойимга

Дилимда кўп сиру-асрор меҳр
Лек! – айтолмадим гўзал ойимга
Атрофим ўраб жоду-ю сеҳр
Ўрай олмадим, ишкий шоимга

Гунчадек гулларим, кечиринглар
Муҳаббатдан, исмим ўчиринглар
Мен довулман, тўфон, мен кўргилик
Бу дунёдан мангу кўчиринглар

Сахро шамолида кумлар учсин
Кўмиб қўйсин ёлғиз курагимни
Янток тикони тешиб юборсин
Тин, олмаган телба юрагимни.

7.08.2009 й.

ЮРТ НАВРЎЗИ

Тонгда қанотларин қокқан эй қуш
Баҳор шамолидан бўлиб беҳуш
Ҳиндиқуш бағрин, этибсан тарқ
Юрт Наврўзига келибсан ҳуш.

Юртимда тўй, пишар сумалак, ош
Ҳеч бир кимса сенга отмайди тош
Заҳматқаш элим, бу заминга бош
Юрт Наврўзига, келибсан ҳуш.

Юртим осмонида чарх уравер
Чўчимай, сарҳадларин кезавер
Тинч осмонимга ҳоким бўлавер
Юрт наврўзида, меҳмон бўлавер.

Юрт Наврўзига келибсан ҳуш.
Тонгда қанотларин қокқан эй қуш.

21.03.2011 й.

БИР ГҶЗАЛ

Бир кун сўради. бир гўзал юрагимни
Рози бўлдим, тутгин дедим билагимни
Шунга ойлар-у йиллар қаерда эдинг
Ёнишларимдан сездингми? – тилагимни.

Не сабаб куласан, ўйнаб зулфи - зоринг
Атайин, менга атаб қурдингми доринг
Сўймоқчимисан, оқизиб иссиқ қоним
Мен эмасманми? азалий хушторинг.

Унда. Не сабаб сўрадинг юрагимни
Унда. Не сабаб тутмадинг билагимни.

9.09.2010 й.

ЁРИМ

Ёрим, қошин қоқарму
Гох нозланиб боқарму
Кипригин пир-пиратиб
Хаста дилим ёқарму

Аразлаши ўзгача
Гўё гул, нозик белча
Қошлари камон-ёйи
Юзлари само ойи

Каминани зор айлаб
Одимлайди сой бўйлаб
Бармоғида гул ўйнаб
Куйдиради атайлаб

Сўзларимни тинглайди
Кўзларимни бойлайди
Кетиб қолсам ёнидан
Яширинча йиғлайди.

Яноғдаги холингиз
Қора-мунчоқ кўзингиз
Самодан ҳам йирокми
Гул лоладек Лабингиз.

2.02.2011 й.

ГУЛ ТИКНИ

Зулфларингиз, билсангиз
Чексиз уммон сузсангиз
Ол! – юрагим, олсангиз
Унга, Малхам бўлсангиз.

Совғага гул олсангиз
Бир гунчаси Мен бўлай
Дилинга озор берган
Гул тикони Мен бўлай

Майли юраксиз – колай
Қотиб, тоғтошдай турай
Дил сенда бўлган – чун
Самода ойдек ёнай.

8.04.2011 й.

ЭЙ ДИЛ

Умидим узолмайман хали ҳам сендан
Неча йил – ойлар ўтиб кетган бўлса ҳам
Гох жўшиб, гох тошиб, гох чикиб ўзандан
Сув каби ишқ, соҳилни ювган бўлса ҳам

Лек! ўша соҳил. мухаббат соҳиллари
Тинчлик бермайди чорлайвериб қошига
Орзулар овози. армон-андухлари
Гохон келавериб, ошиқлар хушига

Мен ҳам ошиқ эдим, ошиқларнинг вакили
Кўксимни тилганди бир санамнинг кокили
Кибрла бокқанди тинглаб дил розини
Тутқазиб менга, армондек тарозини

Энди фарёдим кимга айтай, эй малак
Нахот шундай жазо. раво кўрди фалак
Бехосдан умид учкунлари чакнади
Ма! – Равшан деб, ўғлига тутганда челақ.

8.04.2011 й.

Nizomiy nomli
T D F U
kutubxonasi

928030

БОРМАСАМ

Бугун келдингми кўргали
Холимдан хабар олгали
Нега турибсан жимгина
Саволинг йўқми сўргали.

Саволимга бергил жавоб
Бир дамгина килгил савоб
Муҳаббатни муҳри ёмон
Кўймайди ҳеч кимни ОМОН.

Бугун келдингми кургали
Қувват бер, турай ё Али!
Энди вақт келди борайин
Чорлар кишлоғим Мурод Али

Рухим тинчимас бермасам
Она, тупроғим кўрмасам
Кечирмас, мени ҳеч бир зот
Бобом ёнида бўлмасам.

10.02.2011 й.

ТУЙМАДИМ

Сўлим боғлар коларму сенсиз
Булбуллар сайрарму тинимсиз
Қовжираган боғларни кезиб
Синик кўнгил йиғларму унсиз.

Қошларингни қокқандинг қушдек
Умримиз ўтди гўё тушдек
Ахир, севгандим, севилгандим
Нечун саломлашдик бир хешдек.

Қийнайди юрагим, қийнайди
Севиб қолишни ҳеч кўймайди
Танамда бор экан тириклик
Юрак қурғур, ишққа туймайди.

7.01.2011 й.

ДИЛДОРИ БОР

Салгина пастрок туш, кўкдаги ой бўлсанг ҳам
Шижоатга бой, тўлиб-тошган сой бўлсанг ҳам.
Қўлим етмаган ойнинг кўксида доғи бор.
Бир дам тингла сўзим, иболи ой бўлсанг кам.

Сал пастрок юргин, заминда хаволаб кетма
Юлдуз каби порлагин, Лекин юмалаб кетма
Юксакларда учган қушлар, ҳам тин топар, ерда
Ўзни бир юлдуз деб, ўзгага хоҳолаб кетма

Ҳар бир дилнинг ҳам ўзига мос Дилдори бор
Ошиқ дилим, унинг ҳам парвардигори бор
Севса, севибдида, нима бўлибди – ўйла!
Ёшликда туғён урган илк Дилхумори бор.

15.02.2011

* * *

Кун ўтиб тун келиб тонг отмоқда
Қисмат кош-кўзга соя солмоқда
Акиллаган кучукдек чопкиллаб
Умр деган, вақтни қувиб кетмоқда.

ҚАЛДИРҒОЧИМ

Ўрикларнинг шоҳларига сирғалар осилнди
Қош-кўзлари ям-яшил ўсмаларга бўялди
Уятдан бир ловуллаб кизарган кизлар каби
Бир лаҳзада севиниб, гул рўмолга ўралди.

Қоматига маҳлиё, калдирғоч кўзлари
Чалкашди ўз ёрига айтмоқ бўлган сўзлари
Атрофида қанотларин қоқиб чарх уради
Гули рўмолларин сийпалаб, сўнг кулади.

Қалдирғочим, калдирғоч самода учавергин
Гул баҳор келди, шоҳ ниҳолларни кучавергил
Зулмат маликаси келмоқда тоғлардан ошиб
Шашилмасдан, баҳорий гулларни ўпавергин.

21.03.2011 й.

* * *

Ўйнадим роса ҳам ўйнадим
Даврани ҳеч кимга бермадим
Маст-у, аласт бўлдим йиғладим
Телбалардек изим изладим.

19.03.2011 й.

КЕЛМАДИНГИЗ

Кетган эдинг ўтган қорнинг парчасида
Рўмолинг қолганди кулбамнинг дарчасида
Ўриқлар ҳам гуллади қийғос, Лек! келмадинг
Фарёд чекдим ишон, муҳаббатнинг боғчасида

Балким асарман ишқинг, юрак токчасида
Токи тирикман яшарсан юрак тўрчасида
Агар етиб келса юрагим нуқтасига
Айланарсан менла, заминнинг парчасига

Тупрок бўлиб гул бўлиб қайтармиз иккимиз
Боқармиз ойдин ойнинг, моҳ оппоқ юзига
Балким майса, ўту-ғиёҳ бўлиб шаклимиз
Жўр бўлармиз, муҳаббатнинг, махфий созига

3.03.2011 й.

* * *

Кўрганмисан юлдузни кундузи
Мен эса, товба доим кўрганман
Тонгда келаман деб ёр кундузи
Алдаган кўзларида кўрганман.

СЎЗЛАРИМ

Кўксимга келди шукух ниҳоят
Кўзимга келди ёғду-ҳидоят
Бошладим ёзмок бўлиб, қорозга
Муҳаббатимдан, ажиб ривоят

Эмишман! адирдаги бир чўпон
Кийганмишман! кўкламда тўй чапон
Гул чечаклардан тузоклар тузиб
Ёр, йўлига қурганмишман тўғон.

Ёр кўзларидаги шошқатор ёш
Чарпарак этганмиш тўғонимни
Муҳаббат соҳилидан олиб бош
Тингламай кетганмиш ағёнимни

Уйғониб кетдим, ёқамни ушлаб
Ўйланиб қолдим, бошимни қашлаб
Ишкий сойларда сузган кезларим
Айтилган, айтилмаган сўзларим

Ҳаммаси келди бир-бир эсимга
Энтикдим, ҳаво етмай қуксимга.

5.05.2011 й.

ЮРТ БОР

Тонгда учган кушларга қараб
Кўзларга келди ёш тиркираб
Қобуғимга ўраниб билмайман
Баҳорой келибди эрталаб

Кушларнинг чиғир-чиғиридан
Рақсга тушар илк ғунчалар
Майсаларнинг шивир-шивиридан
Сесканиб, кўз очар гулчалар

Бол, арилар огоҳ бўлибди
Ғунчалар қошида дугоҳ чалибди
Кутилмаганда меҳмон бўлиб
Гулбаҳор юртимга келибди

Хуш келибсин юртга Гулбаҳор
Тарк этмагин кўксимни зинҳор
Ўн саккизминг оламда ягона
Ўзбекистондек, юрт бунда бор

27.03.2011

ЛОЛА ҚИЗҒОЛДОҚ

Том бошида очилган қизғалдоқ
Нима учун, кўзларинг қизарган
Атрофингда парвона шақилдоқ
Нима учун юзларинг озорган.

Куёшнинг нури беҳуш этдими
Ёлғизлик қалбинг сархуш этдими
Боксам юзинга, эгилган бошинг
Алдаб юлдузинг ташлаб кетдими

Ўкинма бўлади турли ҳолат
Ёруғлик бирла юрар жаҳолат
Алдаган бўлса, ўксима зинҳор
Кўтаргин бошинг, бўлма хижолат.

20.04.2011 й.

ҒУНЧА

Ғунчанинг кўзлари қонга тўлиб
Миёли вулқон, очилди эрталаб
Ой зулфларин тараб бу кеча
Қуёшни кутиб олди эркалаб

Кўз-у, қошларин кўп бор ўйнатиб
Қоматила булбулни куйлатди
Яноғида зеб-зарин яйратиб
Ғунча, юз очиб ёрин йиғлатди.

Тонг шамоли силар кўзларини
Ел эпкини ўйнар зулфларини
Самодан юлдуз, тикиб нигоҳин
Билмок бўлур, ғунча сирларин.

7.03.2011 й.

УЧМОҚЧИМАН

Келтирайми ойни нойингизга
Ялтиллаган тиллали ликобда
Либос этиб берай бўйингизга
Тўхтанг, юлдузларни шу тобда

Ишонмайсизми, нега куласиз
Кулгилими, менинг тилакларим
Гохон атрофга караб қўйяси
Ожизлик килурми билакларим

Кетманг, тўхтанг ўтинаман сиздан
Шароб ичмоқчиман кўлингиздан
Агар тутсангиз юрагингизни
Учмоқчиман, кушдек кафтингиздан

Киприкларни ёйидан ўқ отманг
Кўз қорачиғига парда тутманг
Ишқингизда Жизғанак бўлди дил
Кетсангиз, кетинг лек мени кутманг.

22.02.2011 й.

* * *

Дўстим билан бордим балик овига
Илгак солдим, учкур отнинг тушовига
Қамишзор оралаб, сой ёқалаб юрдим
Алданиб қолдим, балиқчининг алдовига

10.10.2010

* * *

Не учун юрак қурғур безофта бугун
Осойишта эди, ўтган йиллару-тун
Билмадим, не учун тўполон қилар бу кун
Ё, хиссий кечинмалар, этдиму мафтун.

* * *

Тириксан, кераксан ўрил-қизинга
Гоҳон қаноат топмас топган тузинга
Кетсанглар йўклик сари йўлдош бўлиб
Тик қаролмас, йўкликдаги кўзинга.

9.08.201

ЎРИК ГУЛИ

Ўрик новдасига гул кўнибди
Уйкудан ўйғонмай, тонг келибди.
Зулфига толпопук такмай туриб
Зумда, гулларга ўраб кетибди.

Қошига борсам, мендан сўради
Бир гапириб, икки бор кулади
Чаккасига такқан зарни кўрсатиб
Бахтини, элга кўз-кўз қилади.

Сахарлаб келибди ошиқлари
Йиғиштирилмасдан қошиқлари
Гул чамбараг қийиб бошларига
Ҳеч ҳам тугамайди қўшиқлари.

10.03.2011 й.

ГУВОҲ БЎЛДИМ

Йўлак қолиб майса юзини
Тап – тап, ўтди бу одамизод
Тиқилиб турган нигоҳларни
Қўрмасликка олди, олий зод.

Изидан бориб, хайрон қолдим
Аянчли кўз ёшларга гувоҳ бўлдим
Қадди букулган дил эзилган
Ох – воҳлардан огоҳ бўлдим!

Майсаларнинг зулфи ёйилган
Оғзи бурни қонга бўялган
Қўйнидаги севикли чечак
Бахт ўрнига тунга ўралган

Қадамингизни ўйлаб босинг
Демас экан бекорга элим
Майсани ҳам жони бор, билинг!
Ўз гўшаси бор, жуда сўлим.

3.03.2011 й.

РАЙҲОН

Ҳали ишқимни баён этганим йўқ
Нимагадир кўнглим райҳонимдан тўқ
Сизнинг, дидингизга ёкмаса райҳон
Нега, нигоҳингизла отасиз ўқ.

Балки ҳеч нима тушинмайди дерсиз
Бу гул ишқ дардини билмайди дерсиз
Қачонлардир, сиздек ниҳол бўлгандим
Ўзал райҳонларга пайҳон отгандим.

Кулманг холимга кўзларимга боқинг
Мендек сиз ҳам, ишқ сойларида оқинг
Сочларингиз мош-кичири бўлганда
Илоҳим, ўз райҳонингизга ёқинг.

7.05.2011 й.

ЧАМАНДЕК

Йўлим тушди гўзал гулзорингизга
Ишким тушди сулув рухсорингизга
Асли хумор эдим висолингизга
Тўймасдим тикилиб жамолингизга

Келиб, жазавага тушган шамандек
Юрагим доира этиб чалардим
Булбул кучоғида маст, чамандек
Гоҳ очилиб, гоҳ сочилиб сўлардим

Ёмғирдек томчиларди кўзёшларим
Гоҳ тундек тутиларди куёшларим
Баъзан жаҳанам оловида ёниб
Қўрқардим, етмайди деб бардошларим.

25.04.2011 й.

ТҮЙ ХАТИ

Тонг сахарда қалдирғоч
Учиб келди уйимга
Бугунмас эрта ўтиб
Боргин деди тўйимга

Қанотида қалдирғоч
Тўй хати ташлаб кетди
Юрагимни қорасоч
Оловга чўлгаб кетди.

10.03.2011 й.

ҚАЛДИРҒОЧИМ

Сой бўйида ўтиргандим хаёлга чўмиб
Учиб ўтди қалдирғоч сой сувини ўпиб
Жилваланиб кетди сувнинг сокин юзлари
Қувончларга тўлди, қалдирғочнинг кўзлари

Мендан уялди шекилли тез учиб кетди
Хайру-хушни йиғиштирди-ю, шошиб кетди.
Сойнинг сувида қалқиган ойомо аксин,
Сувнинг юзидан, қанотига илиб кетди.

Бу учқур қалдирғочлар, менинг мухлисларим
Ҳар кўрганимда ортиб борар ихлосларим
Кўрмоқ истасам ёрнинг қора қошларини
Кўрсам қалдирғочим, таркайди афсусларим.

27.07.2011 й.

ЭХ ДЎСТИМ

Эх дўстим мен буюкликни истайман
Бўлмаса, нега келдим, бир қишлоқдан
Майлига, мардикор бўлиб ишлайин
Ахир туз, топдим тармалаб ташлоқдан.

Сенга кизик туюлар менинг холим
Меҳмонга кел! кўяман топиб борим
Хатто, бўлган шундай мудхиш кунларим
Уйинг йўкми деб, сўз килганда ёрим

Ҳозир эса ҳаммаси бир ўтмишдир
Ёлғизлик, мухтожлик тарих бўлмишдир
Тарихнинг мен билган билмаган сўзи
Келажакка, янги лавҳа битмишдир.

Дўстим бу дунёда яшамоқ учун
Аччиқ-чучук, куну-тунларни ўтказдим
Қуш каби канот кокиб учмоқ учун
Эх, ёшлик деган дамларни ўтказдим.

2.01.2011 й.

МИЛЛАТМИЗ

Энг беозор куш мусича
Гохон мудрайди тонгача
Жуда ношуд, жуда ожиз
Баъзан ку-кулар кечгача

Хайрон қоламан гоҳ бокиб
Жуфтин, кўrsa кетар оқиб
Бир лаҳзада жон киради
Пешвоз чиқар қанот қоқиб

Биз, мусичадек бўлмайлик
Биз, маломатга қолмайлик
Ўзбекмиз, буюк миллатмиз
Бошни эгиб ҳеч юрмайлик.

9.05.2011 й.

* * *

Бир кун кўрдим икки капалак
Уришиб қолди, талашиб палак
Бир кунлик яшаса ҳам улар
Нега? уришқоқ, - айт! – эй фалак.

ЮРАГИМ

Кўкни кучиб учган куш каби
Қанот қоқиб учгим келади
Булутлар кулса уларнинг таъби
Бир кун менга йўлдош бўлади.

Қанотим бўлмаса ҳам кўкни
Хаёлимда кезиб чиқаман
Қидириб, ишқомдаги токни
Ой-у, юлдузларга боқаман.

Кўксим қувончларга тўлдирган
Гоҳ йиғлатиб, гоҳо кулдирган
Юрагим ёнавер, куявер
Аллоҳим, борлигин билдирган.

7.06.2011 й

* * *

Акиллайверма эй кучук
Тилу – забонинг сал чучук
Ишонасанми? – танишга
Ўрганганмисан? – олқишга.

КЕЧИНМА

Чирог атрофида гиркапалак
Ғуж-ғуж ўйнар чивину-капалак
Оташ-у, олов куйдирмасин деб
Юрагимда ғулғула, жон ҳалак

Тикиламан сўрайман эй фалак
Гох ялинаман, тилайман тилак
Оташингдан асра азиз жонни
Қанотин куйдирмасин капалак

Нима ҳам жони бор бечорани
Топмас оловга қарши чорани
Учади илҳомланиб чирогдан
Фориғ бўлиб ишқ, алам фироғдан.

7.04.2011 й.

ЎЗИММАН

Наханг офзидаги чавакдек
Ёлғонларга кул бўлолмайман
Қизариб ботган бир шафакдек
Булутларга қош қоқолмайман.

Кўраман кунда турли одам
Амалга қараб ташларқадам
Салом-алик килар дам-бадам
Мен эса, ундай қилолмайман.

Юмшоқ поёндоз тўшолмайман
Сермулозамат бўлолмайман
Тик қоматли, теракдек ўсдим
Эгик, Мажнунтол бўлолмайман.

Қийнама дўстим, қийналган жон
Мен ўзимман, ўзга бўлолмайман.

3.06.2011 й.

ЙИҒЛАМА

Бу кеча юрагим йиғлайди
Азада йўқлаб йиғловчидай
Дилим нималардир истайди
Сув сўраб келган йўловчидай
Йиғлама юрагим, йиғлама

Сен йиғласанг мен ҳам йиғлайман
Ўзни қуярга жой топмайман
Биламан рух кўкни кўзлайди
Лекин мен яшашга тўймайман
Лек, сенсиз заминда нетаман

Излагин мени майхонадан
Гиёҳ босган бир хилхонадан
Оч, бўрига мурдам ташлагин
Жудо, килмагин тўйхонадан
Йиғлама, юрагим йиғлама

Биламан, сенга оғир бўлди
Мен билан елканг яғир бўлди
Фақат сен тушинасан ҳолим
Ёшинг, билмай деганда чолим
Йиғлама, юрагим йиғлама.

10.05.2011 й.

РУҲИЯТ

Гоҳида юрагимдан қон ичаман
Тўйиб кетиб бу дунёдан воз кечаман
Билиб-билмай қору-музлар кечаман
Баҳор келса, яна кузни кутаман

Ҳеч билмайман нималар хоҳлашимни
Гоҳон бозорларни ёлғиз кезаман
Адашган кучукдек топмай эгамни
Баъзан мозорларни босиб ўтаман

Таъзим айлаб қабрларга тин тортаман
Бобо-момо, ёшларни ҳам кўраман
Самода учган юлдуздек учиб бир кун
Азизларим, ёнингизга келаман.

1.09.2010

ГИЛОС

Бахорда ўғлим этиб ихлос
Ховлига экди бир туб гилос
Кўрсатганда илк гулчасин
Кўзлари ял-ял ёнди, чарос

Гилосга бериб бор меҳрини
Тез-тез силарди кокилини
Ишлатиб инсоний сеҳрини
Орзикиб кутарди хосилини

Қараб, хурсанд бўлдим ишига
Чимирилган қора қошига
Айт ўғлим, тўймасмикан одам
Меҳнат қилиб, топган ошига

Яхши одамдан боғ қолади
Қурук қошиқ, тамоқ йиртади
Гар, кимирласанг тоғ келади
Ниҳол эк, кўнгил чоғ бўлади.

27.02.2011 й.

ГҶЗАЛИМ

Ўтиб йиллар бир кун кетсам ҳаётигдан
Ўзим-ла, осмонингни олиб кетаман
Ёмғир томчисидек, томиб кўзларингдан
Кўз ёшдек яноғинга сингиб кетаман.

Намланган киприклар ҳам қуриydi бир кун
Жуда ҳам узун бўлур, менсиз ўтган тун
Бир парча қоғоз ёки синган мўй қалам
Эгасиз қолгани қилади, гоҳ алам.

Балким, ёд этарсан, бағринг тўлиб қонга
Балким, таскин топарсан ўкиб ғазални
Балким, ишонч йўқолур шавкату-шонга
Лекин, йиғлама ҳеч ўлим ҳақ гўҳалим.

2.02.201

ОРЗУ – ТИЛАГИМ

Тоғларни кезайми, Боғларни безайми
Висолинг, шамоллар сасидан сўрайми
Ойнинг юзига тикилиб қора тунлар
Хаёлимда сокин самоларни кучайми?

Гар, орзуларим – армонларга айланса
Армон-деган шаробдан тўйиб ичайин
Агар зулфларинг азалий дор бўлса
Ўша дорнинг сиртмоғида мен ўлайин.

Юрагим тўлиб-тошиб кетса зардобга
Бу ишкий оташларни тутай офтобга
Қонларим ўрнида оксин ишкий шароб
Тутай, бир култум ўшал моҳитобга

Бас қилгин энди, йиғлама кўп юрагим
Армонни, камон ёй, ўки деб ўйлама
Орзулардан қолмагин орзу-тилагим
Сенсан, ёлғизгина иллоҳий малагим.

3.12.2010 й.

* * *

Санага қарасам жума экан
Муборак этмаслик гуноҳ экан
Тердим, боғлардан гуллар сенга деб
Бир гулга зирак тақдим менга деб.

ДИЛ ИСЁНИ

Бир неча тунлар-ки қалам олмайман
Кўзёшларим қаён, тўкиш билмайман
Айт! – эй қоғоз юзларингни безайми
Илҳом олиб, оташингда ёнайми?

Нега жимсан гапирсанг бўлмайдими
Дилимга малҳам бўлсанг бўлмайдими
Ёнингдаман, термуламан кўзларинга
Қалбим интик, интизорман сўзларинга.

5.02.2010

СОЯ СОЛГАНДА

Мени кутгил, ой сепин ёйганда
Юлдузлар ҳориб кўзин сузганда
Ерни ёндирган куёш, тиним топганда
Аккилок, итлар мизғиб олганда.

Мен қайтарман ўт-ўлан баргида
Тоғу-тошлар ё девор тагида
Мени кутволгин баҳор чоғида
Ишқ, деган юрагингни боғида

Шошилмасанг, азизим бўлмайди
Келибди баҳор, бизни кутмайди
Дийдорлашмасак, баҳор тонгида
Ҳижрон, яна ёзу-қиш қийнайди.

Мени кутгил ой сепин ёйганда
Айвонимга қалдирғоч кўнганда
Жудолик деган мудҳиш кўланка
Қошинга келиб, соя солганда.

19.06.2011 й.

Ё ТАВБА

Юзларим ловуллаб қизариб кетди
Бўғилиб товушим бўзариб кетди
Қани! куёв бола келинг! – деганда
Жисмим оловдек ёниб, гувиллаб кетди.

Дастурхонда туршак, майиз рангма-ранг
Нафсим тийиб чидадим зўрға – аранг
Қани? – нондан олинг, чой ичинг! – деди.
Уйғониб кетдим, тушим экан – қаранг.

7.03.2011 й.

ХАЁЛИМДА

Хаёлимда куш бўлиб учиб кўрдим
Кимсасиз саҳроларни кезиб кўрдим
Кумликларда изғиган, рухлар билан
Муҳаббат мавзусида суҳбат курдим.

Кўплаб карвонлар бунда бўлган экан
Ишк деган туйғу – сарбон, юрган экан
Кўксини ёндирган, ишкий лолани
Кумликлар аро мангу кўмган экан

Кўмилган юраклар, қизил лоладек
Сепин ёяр экан, фасли баҳорда
Безовта бўлиб, уйғонган боладек
Кўшиғин айтар экан ҳар саҳарда

Бундай маҳзун куйни эшитмаганман
Бундай сокин тонгни кўрмаганман
Бағри – дилим тўлса ҳам саробга
Лек! – ишким саҳроларга кўмаганман.

21.01.2011 й.

ГУЛИ РАЙҲОН

(Бувим Саида хотирасига бағишлайман)

Бувим севарди, райҳоннинг исини
Фарқламасди, ҳеч ранги – рўй, тусини
Ўлсам кўйгил кўксима райҳон баргини
Мангу тинглаб ётай, райҳон сасини

Ахир бу гул жаннатнинг гули райҳон
У ҳам мен каби топширади имтиҳон
Сўзлаб туриб гоҳ райҳонни ҳидларди
Кулиб, дастурхонга аста кўярди.

Йиллар акси сочларимга ок тушди
Менинг ҳам райҳонларга ишқим тушди
Бувим исини ўғирлаган райҳон
Кел! кучай сени, қилмагил имтиҳон.

8.02.2011

ҲАЙРОНМАН

Ўчокдаги олов тафтидан
Қора козон қизариб кетди
Бевафо малакнинг кафтидан
Ишкий гуллар сирғалаб ўтди.

Билмадим канча нома олганин
Кимларга умид – олов ёқанин
Тоғларда, учган архар эдим
Билмам, қандай тушов солганин.

Энди жиловланган тулпорман
Кулса, яғрим тутиб турарман
Мухаббат тизгини қўлимда
Ҳар йўрғага гоҳ юрарман.

8.02.2010 й.

ЁЗ ЁМҒИРИ

Тандирдек қизиган заминга
Гўё бодрок сочилди ёмғир
Отошда ёнган бу заминга
Малҳам бўлди бу ёмғир қурғур.

Тупрокнинг ховури пасайди
Куёш тиғин шашти сусайди
Кўзи кизарган куёш – деди;
Қани? куч, ёмғирга етсайди.

Кўксидан томчига жой бериб
Гулларнинг, кўзлари сузилди
Бир дамгина кутганин кўриб
Юрак-бағри кўнгли бузилди.

Тонг-ла, тилло бошли аждаҳо,
Пуркай бошлади ўт-оловин
Ўкириб келган, булут – даҳо,
Тизгинлади, бебош яловин

13.06.2011 й.

ТАНИШИМНИ МАШИНАСИ

Машина-ку топилур, кетсам қайтмасман
У дунёда балким, машинада юрмасман
Ўксиган қалбим ила жавоб бермасман
Парвардигор карами, ёлғиз колмасман.

Балким кучарман Хумо куши имонни
Балким, ўпар мени, жаннат гули райхон
Баъзан ўйланиб қоламан Парвардигор
Нега яратдинг, хасис этиб инсонни.

1.03.2010 й.

ОЙ БИЛАН

Бир кун кечаси, сўзлашдим ой билан
Меҳмон этдим уни кулчатой билан
Зулфларин сийпаб, тикилдим юзига
Юрагим ёниб, тўймадим сўзига.

Хаёлда учдим кўкга, бир зум у билан
Қалб қолди тентираб телба сой билан
Сой соҳилида қолган ёлғиз Мамнунтол
Қалбин очди аста, доду – вой билан

Мен розиман, ой қўйнида сузишга
Кўксида тузалмас бир дор бўлишга
Тайёр эмасман, бу мажнунтол каби
Зулфин ёйиб, ёлғиз, хаста ўлишга.

8.02.2011 й.

ЎТГАН ДАМЛАР

Гулзорлардан жоним сизни кидирдим
Тикон кирмасин деб, йўлак супирдим
Кўз ёшларим тўқдим, кечдан-тонгача
Фаму – алам, хижрон дардин симирдим.

Фам чангалига тушиб, шароб ичдим
Ўйламай – нетмай кайфда тикон кучдим
Юрагимда ёнган олов кул бўлди
Ишқда ёнган, хушсиз куш бўлиб учдим.

Гулзорлардаги гуллар ҳам тўкилди
Сарв коматим, аста-секин букилди
Юракка тикилган, ишқ гулин рамзи
Чок – чокидан – ё товба! барвақт сўкилди.

8.03.2011 й

ХОТИРОТ 95 й.

(Қизим Камола хотирасига)

Сокин самода порлар эди юлдуз
Тонг отмокда, изғирин эди кундуз
Қийналиб, жон берарди шифохонада
Ота-онасин кутиб, жажжи бир киз

Чўкаётганлар, ёпишгандек чўпга
Ота-онанг югурарди ҳар томон
Яноғдаги кўз ёшлар томди лабга
Айрилиқ дарди бўлар экан ёмон.

Бобур сўраган экан, этиб илтижо
Аллохдан Хумоюн дардига даво
Мен ҳам сўрадим Яратгандан – Лекин!
Қизим дардингга ҳеч топмадим шифо.

Қизгинам келиб бу ёруғ дунёга
Она сийнасидан ўзга не кўрдинг
Тик боқа олмайин, нуру – зиёга
Не сабаб, зулмату-заминга кетдинг

Қизгинам келиб бу ёруғ дунёга
Жажжи қўлларинг чўзсанг бўлмасмиди
Самодаги тўлин оймомо каби
Онанг кўксида, сузсанг бўлмасмиди.

7.03.1995 й.

ПОРАХЎРНИ ТАВБАСИ

Тарновдан тинмай томчилар томчи
Юрагимга урилар, гўё қамчи
Томчи-ку майли оғрийди танам
Қиймалайди сабабсиз бир қайчи

Деразадан боқиб, кун санайман
Тонг висолинга тўймай яшайман
Қуёшнинг зарҳал кокилин кўрсам
Шукр! дейман сўнг сажда қиламан

Хаёлимдан кетмас жарақ-жарақ пул
Соғлик кетди, ҳаммаси бўлди кул
Имонни сотгандим пул деганда
Илжайиб олгандим пул берганда.

Вужудимни қийнар зебу-зорлар
У ён, бу ён ўтади одамлар
Қўлларим ўрганган пул олишга
Нега қиё бокмасдан кадамлар

Ахир ҳаммангиз севардингиз-ку
Доим пул олиб келардингиз-ку
Кўча-кўйда гар кўриб қолсангиз
Қўл узатиб, пул берардингизку

Энди-чи! ўрнимдан туролмайман
Пул тугул, кулни ҳам ололмайман.

8.08.2009 й

ҚИСМАТ

Нима учун севиб, севмайман дейсиз
Олиб гулим, сўнгра олмайман дейсиз
Севиниб чоғиб келасиз қошима.
Кулиб туриб, баъзан қулмайман дейсиз.

Мен гапирсам, чаппак чалиб куласиз
Зулфингиз ўйнаб, кўзимга сурасиз
Баён этсам ширин орзуларимни
Бир зум ўтмай чуқур ўйга толасиз.

Мана бу кун иккимиз, икки ёндамиз
Орзулар, ғунчаламаган қўлдамиз
Такдир тўфонида қолган кичик чўп,
Ҳудудлари аниқ, сокин қўлдамиз.

Ҳар ким эшар, ўз эшкагин ўзича
Кўкда учган қалдирғочлар кўзича
Орзу-деган армонларнинг – охида
Яшаймиз, гул бўлиб, очилмаган ғунча.

19.07.2010 й.

* * *

Нима учун одамлар уруш қилади
Урушни этиб касб-кор юмуш қилади
Тўкилган қонлар, кўз ёшлар эвазига
Идиш-товоғин олтин-кумуш қилади.

СИНФДОШ

Қизғалдоқдай титрайди баъзан лабларинг
Олис ўтмиш манзилин, кучар ўйларинг
Лолазорлар кўйнида, шамол назмида
Қулоғимга чалинур, маҳзун куйларинг.

——СИНФДОШ——

Кўз ўнгимдан кетмас, қоп-қора сочларинг
Ўсма-ю, сурмага чўмилган кўзларинг
Нақшинкор олмадек ёнган юзларинг
Тинчгина ўтир, деган кескин сўзларинг.

——СИНФДОШ——

Икки кизнинг икки аждар қокилини
Бир-бирига охиста боғлаб кўярдим
Бир кулмоқ бўлиб, кўриб улар холини
Тегишиб, эшик томон тезда қочардим.

——СИНФДОШ——

Шунга ҳам – э-ха, қирк баҳордан ошибди
Анхорлар ҳам гоҳ кўмилиб гоҳ тошибди
Билсам! муҳаббат деган туйғу ўшанда
Олов бўлиб чўғланишга сал шошибди.

——СИНФДОШ——

ИШҚ ОЛОВИ

Рухсат берсангиз, қошингизга борайин
Кипригингиз соясида тин топайин
Рахмингиз келсин, мендайин бедавога
Қўлингиздан гул косада шароб ичайин.

Ишқ шароби яйрасин томирларимда
Юрагим таскин топсин сабрларимда
Севинч ёшлари юмаласин юзларимда
Ёркин юлдузлар порласин кўзларимда

Гулзорлардаги бир гул эдим, сўлган эдим
Муҳаббатнинг соҳилидан юрган эдим
Ишкий туфон тентиратди сойларида
Ишикни мен бир чўнчак дея билган эдим.

Кипригингиз найзасин ортиқ санчиманг
Рухсорингиз шайдосин ортиқ қамчиманг
Мажнунтолдек эгилди, қадди-қоматим
Хаста дилим қоласидан ҳеч чўчиманг.

Байчибордек чопкир эдим, чакин эдим
Тўфонларга бўйсинмаган тўлқин эдим
Жамолингиз кўрдим, отошида ёндим
Қандай олов чўғининг тафтида куйдим.

24.05.2010 й.

ҲАҚИҚАТНИ БИЛАЙИН

Бу ёлгон дунёнинг ёлгонларидан
Бир ҳақиқат излаб йиғлаган менму
Севаман деган ёрнинг ёлгонидан
Баъзан хор бўлиб бўзлаган менму

Бир куни келар қошимга Азроил
Бўйнимга қўяр тигин, этиб қойил
Ҳақиқат истаб ёлгондан қочдингму
Унда, ёлгон эмас ҳақиқатдан сўйил

Майлига ҳақиқат учун ўлайин
Аввал, Лаҳатимни ковлаб келайин
Балким Лаҳатимда кутар ҳақиқат
Ўлмасдан, бу ҳақиқатни билайин.

10.09.2010 й.

ЖИЙДА ГУЛИ

Кўчамдаги бир туп жойда гуллади
Жисму-жонин, зарли гулларга ўради.
Кўзу-қошин қоқиб мен ўтганда
Жаннат исин юрагимга пуркади

Ўша кундан, ошнодирман исига
Қулок тутаман ҳар сахарда сасига
Қоматин кўз-кўз қилиб кўзин сузиб
Табассум-ла чакиради қошига

Сўроғим бор ундан, - Лек айтолмайман
Нега гулларинг Майда, сўролмайман
Жаннатдан келдингму-ё, экдими инсон
Ўзга хушторинг борми билолмайман.

24.03.2011 й.

ЭПКИН

Бехосдан, райҳонга тегиб кетдинг
Атрофга таралди муаттар ис
Бу оламда ёлғизгина эдинг
Бундай туйғуни, киласанми хис

Ҳатто шамоллар ҳам сенга ошик
Гуллар кўзида, қулоч ёр ишк
Зулфларинг назмида куйиб-ёниб
Баъзан шамоллар, куйлайди кўшик

Нахот-ки, шунчалар қийин бўлса
Кириш, кўнгил деган кашонага
Толеимда битгани ҳақ бўлса,
Битилгандир, Равшан пешонага.

20.04.2011 й.

* * *

Нигоҳи, кўнглимни вайрон қилди
Телбаман. Одамлар хайрон бўлди
Алдади. Қочди мендан, оху бўлиб
Ишқда. Тутқич бермас жайрон бўлиб.

ИЗЛАЙДИ

Ё, тавба! Осмонга ким олов қўйди
Нега чўпон отларин, ялов қўйди

Ширмондек кизарди, куёш юзлари
Нега само, қошин чимириб уйди.

Қаерлардандир келди, дайди томчи
Изинсиз гулзорларга, қўнок бўлиб

Қуваладиму? шавқатсиз бир овчи
Гоҳида шамол, гоҳон тўфон бўлиб

Қарасам томчига, дир-дир титрайди
Нималардир деб, гулга чулдирайди

Баъзида қалтираб, баъзида титраб
Ғунчалар кўксидан, макон излайди.

25.03.2011 й.

ВО, АЖАБ!

Ажаб, ажаб вой-эй ажаб!
Мунча гўзал бўлмасангиз
Тилдан колди Равшан Ражаб
Бўлмас энди келмасангиз

Кипригингиз, малҳам бўлсин
Ниятингиз, илҳом берсин
Нигоҳингиз жоним олсин
Висолингиз насиб этсин

Майлига, кийналсин жоним
Зулфингиз дорида қолиб
Тиним топсин, қайноқ қоним
Кафтингиздан емак олиб

Ажаб, ажаб вой-эй ажаб
Мунча гўзал бўлмасангиз
Тилдан колди Равшан Ражаб
Бўлмас энди келмасангиз.

10.05.2011 й.

БИЛМАС ЭДИМ

Ҳар куни бирга эдик, билмасдим қадринг
Қулиб қўярдим, ҳа бу энди тақдиринг
Сен кетдинг жазирама, ёзнинг кунда
Тонг палласида, юзимга қўнди шудринг.

Аввал, кетмагандинг унча узоқларга
Қолдириб мени сабабсиз фироқларга
Қўнгил боғига келди, беҳосдан кузак
Чолғусин чалди гоҳ жўр бўлиб зоғларга

Масраларга тушди, айтолмаган сўзим
Ухламоқчиман, лекин юмилмайди кўзим
Биламан, қайтасан уч-тўрт кунларда
Қайтмайдиганларга, Аллоҳим, берсин тўзим.

7.06.2011 й.

ТАҚДИР УЛУШИ

Жимгина юрган эдим, китобим ўкиб
Билганимча, қоғозга нимадир ёзиб
Хаёлимда севардим, кулиб қўярдим
Умрим ўтмоқда эди, сой каби окиб

Энди-чи, саҳроларга кўчиб кетаман
Баъзида, самоларга учиб кетаман
Тонга кадар шаббодаларнинг сасидан
Истаб, овозинг, топмай чўчиб кетаман

Нима ҳам бўлибди севса кимнинг айби
Ишқ боғига ниҳол экайми, тоиби
Ё кутайми кипригин найзасин санчиб
Муҳаббат боғидан келишин ишқ ноиби

Ўзим-ку ҳеч билмайман, қандай юришни
Ёки ғам чекиб, ёки шодон кулишни
Балким, сочларимни безаганда киров
Такдир ҳада этдими, ишқий улушни.

7.06.2011 й.

* * *

Бир мажлисда котиб сўз сўради
Янги раҳбарга парвоз тилади.
Эътиборга тушса у, ушбу кун
Ошиғи – олчи, шаввоз бўлади.

САРОБ

Кутиш, соғиниш, шунчалар азобни
Кўксимни ёндирган ул Моҳитобми
Юрагимни саҳрога айлантирган
Кўзларим илғамас офтобми

Билмадим, нима бор севгидан улуг
Нимадир! борга ўхшайди қалбимда
Гоҳ кўнглим кўтариб, этади кутлуг
Саробдек жилваланиб кўз ўнгимда

Сароб бу, Армонми, ўтмишдан келган
Баъзан, хаёлим елдек олиб кетган
Соғинишдек ҳисни дил узра ёйиб
Армон тиғи ила яралаб кетган.

10.06.2011 й.

ИЛК МУҲАББАТ

Сени кўргум келур ҳар сахарда
Тарновдан томчи, томиб турганда
Муаттар райхон иси ҳар нахорда
Қалбим узра хос исин ёйганда.

Гох шамоллар эсиб ўйнаганда
Кеча – оқшом – дея куйлаганда
Райхон иси камраб вужудимни
Илк муҳаббатни ёдга солганда.

1.06.2011 й.

ҚЎРҚАМАН

Нега учрадинг, яна эрта баҳорда
Кўкда канот кокқан қалдирғоч каби
Намланмай кўйганди кўзлар ҳар сахар
Кечки кузакда, кўнган шудринг каби

Ҳаммаси қайтди аввалгидек бошдан
Намланди, қуриган хос киприklarим
Титради юрагим. Эмас-ку тошдан
Бошланди бошдан менинг югуриklarим

Армонли, саробга айланган орзу
Умримга келмоқда эди торозу
Қалбимни чўлғади, ўтмишдаги туйғу
Қўрқаман келтирмаса –деб кайғу.

2.03.2011 й.

КУМАК БЕРМАЙДИ

Дунёда ёмон нимадир? – дерман ҳасад
Ҳасад дарди ёмон, кутар сени Лаҳад
Хоҳлаганингча қилгил ёмонлиғ, ён, куй
Сендан ҳеч қачон чикмайди – Абдуллаҳад

Аллоҳим берган тузни теради ҳар ким
Пешонага ёзилганин кўрар ҳар ким
Бўлмоқ бўлурсан ишхонада ҳоким
Билсанг, бу дунёда сен тариксан ҳеч ким

Отанг балки, бўлмоқ истагандир ҳоким
Онанг бешикни кучиб, топгандир таскин
Бу дунё эса тарозига солгувчидир
Гоҳ ўзинг йўкотсанг, қайтиб олгувчидир.

Дўстларга ғараз қарама, кўз тўймайди
Кўз дегани тупроқни ҳам тан олмайди
Маҳзун куйлар чалиниб келганда ўлим
Сен топган дунёларинг, кўмак бермайди.

15.05.2011 й.

ЧИКИЛЛАЙДИ

Девордаги соатга қарасам чикиллайди
Кўксимдаги юрагим сув каби ликиллайди
Гоҳида алам, гоҳида ғам, гоҳон шодликдан
Юрак. Умр деган дафтаримни варақлайди

Ҳар варағига битилар янги бир лавҳалар
Янги кун учун очилар, янги саҳифалар
Бугун йўқолиб, эртага уйғонар бошқатдан
Юракни эзғувчи, ёлғон ё чин шубҳалар

Баъзан тонг чоғи, уни хонишини тинглайман
Нима сабаб, ўксиб ёнишини билмайман
Янги келган кунимни, қадрига етай дейман
Югуриб-еламан, қандай ўтганин билмайман.

7.06.2011 й.

* * *

Бирин алдайсан, бирин силтайсан
Ёмонлигдек касбни ҳеч қўймайсан
Ақл! тўлиб тавба! қилмоқ бўлганда
Сокин Мозорда, таскин топгайсан.

2.06.2011 й.

НИМА ҚИЛАЙ

Ҳақиқатни истаб кездим маконни
Олиб қўлга, ҳақиқат деган пойконни
Кўрдим кўп яхши-ю, кўрдим кўп ёмонни
Ё раб, ҳасад тўрига тутилган инсонни.

Юрагимни офир тош эзиб бормоқда
Ҳақиқат водийсини кезиб, ёнмоқда
Мен севган, ё севмаган гўзал гулларим
Ҳақнинг йўлида аста сўлиб бормоқда

Нима қилай? Излайверайми? Билмадим.

2.06.2011 й.

ЎЙ

Қачонлардир узатгандик
Бир қизни қўшни қишлоққа
Ортидан, тошлар отгандик
Ўрнашсин – дея тошлоққа

Бугун қайтди Сарпо билан
Келин қизи Зебо билан
Кечаги киз бу кун момо
Дуо! ўқир ибo билан

Нигоҳ ўша, сирли гўша
Зулфлар сал оқ тортибди
Ғунча гулинг давон оша
Келинлик, изинг босибди.

11.06.2011 й.

ИЧКИ ҲИССИЁТ

Билсангиз, кечира олмайман бир нимани
Ёлғон – ёшиқ, ёпиштирилган танани
Жумбушга келса ҳам иссиқ коним, жоним
Индамай ёзиб қўяман ул санани

Ўйламанг, яна касдини олади деб
Қийнаманг, шўрлик юрагингизни хадеб
Яхшиси, ҳайдаб юборинг олисларга
Хасадбек деган тулпорингизни чух деб

Олисларга кетсин чошиб қайтмасин ҳеч
Дилингиз ёришсин тонгдек тушганда кеч
Бир чашмадек тиниклашса кўзларингиз
Асал, болга мойил бўлар сўзларингиз.

12.06.2011 й.

* * *

Одамлар дейди замон ўзгарган
Ўзгарса ҳам жуда ёмон ўзгарган
Замон ўша, ўзгармаган – билсангиз,
Балки, банда деган инсон ўзгарган.

ШАМОЛЛАР

Шамоллар баъзида эсади сассиз
Гунча япрокларин, силайди унсиз
Гул япрокларига ташна эди дил
Илк бўсани олибди шамол эссиз

Шамолларни шайдоси бўлиб қолдим
Ортларидан чопкиллаб кутиб қолдим
Турфа гулларимга разм солдим
Ўғринча бўса изин кўриб қолдим.

Ҳайратдан ёқамни тутдим, - тавба!
Нахотки шамол ҳам мендайин телба
Бўсалардан бўлиб чексиз маст – аласт
У ҳам топмабди, ўзига бир кулба.

12.06.2011 й.

ДЕДИНГИЗ

Майлига ҳукм этинг бугун ўлимга
Тутказинг фармон, муҳр билан қўлимга
Муҳаббат кундасига, кўяй бошимни
Ишк деган, жаллод оқизсин кўз ёшимни.

Нега, ўйланасиз ўкинг ҳукмингизни
Қурмайсизми, зулфингиздан дорингизни
Қийнамай жоним, айтинг сўнги сўзингизни
Ойболта қилманг, камондек қошингизни.

Қалдирғочлар, келсин, дедингиз келишди
Ғули райхон кулсин, дедингиз кулишди
Кўкдаги ой тўлсин, дедингиз тўлишди
Кўриб ҳолимни юлдузлар ҳам кулишди.

Унда нима учун келдингиз, кўнглим саройига
Малҳам бўлмасангиз дилим дод-войига
Ёки, сурдингизми, ҳукмингиз ижросин
Келгуси кўклам, баҳор наво – ойига.

12.06.2011 й.

КЕЧИРИНГЛАР

Мени алдаган, мен алдаган
Нов ниҳол нафис ғунчаларим
Пок – юрагин тутиб ол! – деган
Ой юзли ширмон кулчаларим
Кечирсангизлар, кечиринглар.

Ишкимиз бўлсин бир ривоят
Ўтмишда қолган сир, ҳикоят
Рашқ ўти билмас эҳ жаҳолат
Таскин топсин дилим ниҳоят
Кечирсангиз, кечиринглар.

Кечирмоқлик азалий одат
Севмоқлик, жаннатий саодат
Айтинглар-чи, менга эй гуллар
Ким ҳам ишққа этмас ибодат
Кечирсангизлар, кечиринглар.

Умрга келмоқда тош – тарози
Гул ғунчалар бўлманг норози
Ул, кечинмалардан, дил рози
Яқин, ҳаста юрак парвози
Кечирсангизлар, кечиринглар.

25.05.2011 й.

ҚОРА КЎЗЛАРДА

Қора кўзларда ғам, шодлиу-гу, алам кўрдим
Қошларда қувончдан сурилган калам кўрдим
Киприклар шодасида садафдек тизилган
Кўз ёшлар тўдасига, унсиз гувоҳ бўлдим.

Нигохларинг қаърига чўкиб, ўлгум келди
Рози бўлсанг боғинга боғбон бўлгум келди
Қора мунчокдек кўзларинг ёшга тўлдирган
Ул мажнунингни, ёнгинангда кўргум келди.

16.06.2011 й.

ЮРАГИМ ИККИТА

Турфа гуллар орасида, бир гулни кўрдим
Қанчалар ошиқлигим ўша замон билдим
Ул гулга тикилдим, нигоҳимни узмасдан
Гўзал у, гўзалликдан инон сабоқ олдим.

Билдим-ки, шу он юрак иккитадир менда
Бири тенгсиз нафис гулда, бири оҳ сенда
Икки юракли бўлганим-чун, ҳар кун ҳар тун
Қонсираган жамоҳ тифи, кутади кунда.

Икки юрак қай бирига, сажда этайин
Ё сенга, ё гулга юрагимни очайин
Сўқир бўлмоқда кўзлар нима ҳам қилайин
Яхшиси, дардим ғазалларимга битайин.

1.07.2011.

УЧРАШДИМ

Болалигимдаги боғлар кесилиб кетди
Юрагимдаги бор доғлар тузалиб кетди.
Осмонимдаги тўлин ойлар, ойи! – бўлиб
Жон олувчи аждар сочлар кесилиб кетди.

Орзуларимни оҳ армонларга алмашдим
Ишқ аҳли бедаво, аларга мен қарашдим
Сочларимга тушди оқ, чекдим чексиз фироқ
Мен ёшлигим билан бу кун, яна учрашдим.

8.08.2011 й.

ОШДАН КЎРА

Бехосдан тўйда кўришиб қолдик
Ўтган дамларни эслашиб олдик
Яхши, ёмон сўзлардан айтишиб
Бир муддатгина, кулишиб олдик.

Эсладик, шодлигу – аламларни
Сўкинчоқ, баджаҳл холамларни
Тол тегиди «ҳаммомпиш» ўйнаган
Нозик – ниҳол, гўзал санамларни.

Ё! тавба ҳаммаси ҳар томонга
Гўё қушлардек учиб кетибди
Кимлардир олиб кўрпа-тўшагин
Ўзга юртларга, кўчиб кетибди.

Шубҳали, мазали ошдан кўра
Ўз юртингда тош терган яхши
Ўзга юртда шох бўлгандан кўра
Ўз юртингда гадо бўлган яхши.

14.06.2011 й.

САНЧГАНДА ЮРАК

Хориб куёш ёстикка бош кўйганда
Кўкча ой зулфларин ёйиб чикқанда
Эркатоё юлдузлар кўзларин сузиб
Оппок тонгни, эхтирос-ла кучганда.
..... Сени эслайман.....

Кўзларим гавҳарига кўнган куш
Яшайсан мен билан доимо гўё туш
Нафис райхон эслатар сени
Хаста дилим баъзан, бўлганда сархуш.
..... Сени эслайман.....

Кесилиб кетибди, сойдаги терак
Балким бўлгандир, кимларгадир керак.
Ёлғиз шамдек пир-пираганда юрак
Ишқ азобидан, санчиганда курак
..... Сени эслайман.....

17.06.2011 й.

* * *

Кексайган одам, суянади асога
Билиб, билмасдан, юзланади худога
Ўтмиш гуноҳлари этилиб сархисоб
Учмок бўлур, кўшқанот бўлиб видога.

СОЙ

Йилтиллаган сойнинг сокин сувида
Ой сузар интиқ, ёрнинг куйида
Мавжга миниб ел қуйида
Зулфин тарар, ёр ишқ куйида

Сой мавжи, баланд кўкни кўзлар
Ел тинса, гўё боладек йиғлар
Кўксига кўнган ойга бўлиб маҳлиё
Таскин топиб ўзанда ястаниб бўзлар.

25.06.2011 й.

ТОНГЛА СЎЗЛАШДИМ

Ховлимда гуллади, боғим гулчаси
Кўз ўнгимда юзин очди ғунчаси
Нигоҳига тикилдим, телбадек ёниб
Юз-кўзларига кўчибди ой парчаси.

Оппок паридек нозик оппоқ ғунча
Сўйлади менга, нимадир ўзича
Тушинмадим сўзларинг, қайтаргин!
Деб! – эландим, ухлолмасдан тангача.

Тонг кўрди холим, бокиб саволамуз
Ғунча дардига, йўликдинг-му хофиз
Қолдириб кетгандим, тун бўйи ёлғиз
Нахот қийин ишқни этмоқ талаффуз.

Киприкларинг нам, тукибсан кўз ёши
Етармикан ҳижронга, қалбинг бардоши
Пешонамни силаб деди – аста тонг
Ўксима! – порлар ҳали ишқ куёши.

26.06.2011 й.

Х.БОҚАЕВ

(волидаси руҳи покига)

Етти ёшимда, етим бўлиб қолдим
Отасиз хаста созим бўлиб қолдим
Онажоним кўмсаб исларини сасин
Кунда куйловчи ҳофиз бўлиб қолдим.

Накорат

Тоғу-тошлардан излай изинг Онажон,
Булбул забонидан тинглай сўзинг онажон.

Отам йўқлик сари ташлаб кетганда
Йиғламагин онажонинг бор деганда
Эндигина оғзим ошга етганда
Наҳот, онажон ҳам ташлаб кетса-я.

Накорат

Тоғу-тошлардан излай изинг Онажон,
Булбул забонидан тинглай сўзинг онажон.

Кўксим қонга тўлди, сийратинг сараб
Онажон сенсиз холим билсанг хароб
Кетмагай кўз ўнгимдан ўша тугун
Икки патиру, бир қийикча ё раб!

Накорат

Тоғу-тошлардан излай изинг Онажон,
Булбул завонидан тинглай сўзинг онажон.

Ҳар зиналарда сени изи – пойинг
Ўйим тўла риску, сени дуойинг

Болаларим танимас боболарин
Эшик тик этса, кутар момоларин.

Накорат

Тоғу-тошлардан излай изинг Онажон,
Булбул завонидан тинглай сўзинг онажон.

Зиналардан чиқардинг кўксинг тўлиб
Ҳар зинада бир дам нафасинг олиб
Қучардинг кучоғинга пешонам силаб
Кўз ёшни, енгинг-ла орта солиб.

Накорат

Тоғу-тошлардан излай изинг Онажон,
Булбул завонидан тинглай сўзинг онажон.

Уйимни тўрида гулли кўйлагинг
Келиб кетинг она, бир яйрагин
Қай йўсинда бўлса ҳам жоним онам
Бир мартагина болам дея сўзлагин.

23.06.2011 й.

КЎНГИЛ

Кўнгил нима? Уни бир кўрмоқчиман
Бир дам у билан суҳбат курмоқчиман
Қалдирғочлардек тизилган, шошқатор,
Кўз ёшларинг ёмғири, бўлмоқчиман.

Кўнгил кўксидаги юрак эмасми
Ўксиб гоҳ, санчиган курак эмасми,
Кўнгил кўчасин, чангитинг, эй ёр,
Ёнган юрак энди керак эмасми.

Керак бўлмаса, нимани кутасан,
Улоктирмайсанми? олов кўйнига.
Кўнгил кошонасин нега бузасан
Қурмаганмидик бирга ишк боғига.

* * *

Ой менга қошини қокди
Орзуларим жуда ёқди.
Лабим ўйнаб зулфим силаб
Ишк оловин яна ёқди.

* * *

Гўзал қиз суғорар бузоғини
Бузок баҳона тузатар тузоғини
Тузоғи тўқилган, зулфи-зоридан
Хасталанганлар кўп озоридан.

2011 й июнь.

СЎЗИМНИ

Эгасини йўқотган кучукдек
Тинмай чопаман у ён – бу ён
Бахорин йўқотган чечакдек
Самога боқаман, дил гирён

Нима қилай умр ўтмоқда
Фасллар бир-бирин қувмоқда
Оқ-қора омукта бўлиб
Қорли – қиров босиб келмоқда.

Кўзгу аро кўрдим ўзимни
Танимадим қора кўзимни
Қорачиғидаги олов қани
Ахир, айтмаганман сўзимни.

2011 й. июнь.

КИМ ЎЗИ

Тўсатдан бир киз деди, Эй амаки
Борми, сизда чекишга бир тамаки
Нега чўчиб кетдингиз, ток ургандай
Қолоқмисиз, ўсганмисиз хонаки.

Чекишга бўлса беринг кайф қилайлик
Тотинманг аммаки, суҳбат курайлик
Пулингиз бўлса бир санаб кўрайлик
Ёлғон дунёда, ростини қилайлик

Тавба! ким, у инсонми ё шайтонми.

2011 й. июнь.

ОНАЖОН

Совуқ сойнинг соҳилида
Илиқ онам кўксин кўмсадим.
Мажнунтолнинг кокилида
Мунис онам, зулфин сийпадим.

Эгнидаги чит кўйлагин
Меҳнатда қотган, хар билагин
Аллада айтган тилагин
Сокин сой сасидан сўрадим.

Сўзлашдим сой суви билан
Пуртанали, куви билан
Кўмсаб, кучоғинг онажон
Ухлай олмадим, туни билан.

2011 й. июль.

* * *

Бу кунлар ўтиб кетар
Либосу – зарлар қолиб кетар
Хуснинга, махлиё қалдирғочлар
Вақти келса, учиб кетар.

ИШҚ ДАРДИ

Мени шоир деб, купам ишқивоз бўлманг
Қўйинг оғритманг бекорга бошингизни
Ўзим ҳам билмайман гоҳида кимлигимни
Муҳлис бўлиб гоҳ оқизманг ёшингизни

Сўрайди мендан, ўзингиз ёзганмисиз
Мунча кўп севгансиз Дон Жуон бўлганмисиз
Мисраларингизда нидо-ю, ғам-алам
Ёки Муҳаббатдан завол топганмисиз.

Кўрдим севмай туриб сарпо кийганларни
Ҳидлаб гулни сўнгра қочиб юрганларни
Шоирни, кўрса девона-ю Машраб – деб,
Белбоғ ўрнига хивични таканларни

Муҳаббат боғи кимгадир саҳро бўлган
Кўргани чеккани афсус – нидо бўлган
Кўрганларим каммиди, мендай шоирга
Нетай, юрак ишқ дардига шайдо бўлган.

2011 й., июнь.

ЎЗБЕК ҚИЗИ

Қудаликга бориб сарполар кийгандим
Меҳрим жўшиб бир дам дуолар қилгандим
Нигоҳимни тикиб жуфти ҳалолинга
Қўшганинг бирла қўша қари дегандим.

Бугун беҳосдан кўрдим сўнги бекатда
Сенми ё ўзга, қотдим бирдам сукутда
Юлдуз, қўйнидаги чечаси тўлин ой
Нечун ёнасан макру, ширку – Шахватда

Каммиди эл ардоғи, кафтлар кадоғи
Севасанми – деган севгининг сўроғи
Ёнар эди-ку кўрганда ёр яноғи
Шоҳвоний пулларнинг ҳам бордир адоғи.

Кўзингни оч эй ўзбекнинг гўзал қизи
Тутмасин яна беҳос падаринг тузи
Тўғри бўлсин илоҳим Аллоҳнинг кўзи
Мулзам бўлмасин ҳеч ҳам ўзбекнинг сўзи.

2011 й. июнь.

КЎЗЛАРИМНИ АЙБЛАМАНГ

Койидингиз кўзимни, кўзимда нима айб
Коматингизга билмайин боқиб қўйган бўлса
Ахир кўзимни, юрагим эркалайди суюб
Юрагингиз, кўзларимга шайдо бўлган бўлса.

Биламан юраклар, типирчилайди учрашганда
Нигоҳлар шодланади баъзан тўкнаш келганда
Қўлингиздаги гуллар титрайди аҳён, аҳён
Лаъли – лабингиз нимадир истаб қолганда.

Кўзимни айби нима ҳижронда бокқаними
Орзуларимга илашиб саҳро кезганими
Бир дам ҳордик нималигин билмайин сизни деб
Киприклар ортида, кўз ёшлар тўкқаними.

Кўзларим айтолмайди гоҳида дил истаган
Кетсанг, юрагимни роса қоқади пўстагин
Кўзларимни айбламанг, айбдор телба юрагим
Сўроғ бўлса илтимос юрагимдан сўрагин.

Кўзларимда нима айб, райҳонларга ёкса
Койисангиз, нигоҳингизга телбадек бокса
Тикилиб сарв-коматингизга, оловдек ёниб
Юрагимга, муҳаббат оловин пинҳон ёкса.

ТУРНАЛАР

Олисларга кетгум келади
Турналарла учгум келади
Қанотларин сасига мос
Маҳзун куйлар чалгум келади.

Гар самода тўқишса сават
Бўлишса самимий бир улфат
Кулчатойларни ётиб қат-қат
Кутардим, унсиз этиб тоқат.

Қайтасиз бир кун қошима
Соябон бўлиб, ёлғиз бошима
Балки мисралар, тўқиб кўкда
Сабаб, бўларсиз кўз ёшима.

8.06.2011 й.

КЕЛГИН ЁНИМА

Олис йўлга чиқдим ёлғиз саёх бўлиб
Илк муҳаббатин йўқотган гиёҳ бўлиб
Ишкий кечинмаларим бўлди гўё сароб
Нолидим тақдирдан дилим сиёх бўлиб.

Кўз ёшлардан сойлар тўлиб окди
Гоҳон оймомо ҳолима кулиб боқди
Ишкий саҳроларда олов каби ёндим
Нетайин, бу ҳолим, Дилдооима ёқди.

Йўл ўртасидаман, турибман мунғайиб
Гўё севги бобида қилганман айб
Эхтирос қучоғида, алдагандирман
Ахир инсонман, Парвардигор беайб

Келгин ёнима, саҳролар гулшан бўлсин
Ўлган ҳислар уйғониб дил Равшан тортсин
Кўзларинг гавҳарига чўкиб ўлайин
Зулфларинг, дорига осилиб қолайин.

10 июнь 2011 й.

* * *

Қадимда, ўтган бир замонда
Бир гул, қолган экан туфонда
Ўшандан буён Номозшомгул
Кўзин юмар экан азонда

Бўрилар дейди, Ўзбекистонда кўп Широқ
Оддийгина оми халқ, Меҳмондўстдир бироқ
Истиқлол туфайли кўтардик баланд туғни
Жаҳонга кўрсатиб қўйдик Мексикада биз, ўзни
Энди топишибди, маъносиз бир гапни
Ўзбеклар яхши ўйнаганмиш, билмасмиш паёни
Ростини айтсам ватансиз Бўризодалар
Қандай топишади, бундай тутроқсиз гапни

* * *

Ўқилмаганда, муҳаббатнинг дафтарлари
Кутилмаганди ишқнинг мудҳиш хатарлари
Турли томондан ёпирилди, найза-ю тиг
Ўшалмай қолди, Лаъли лабнинг ифторлари.

СИЗГА НОЛАМ

Каминани маст айлади райхонлар иси
Осмонда қанот қокқан қалдирғочлар саси.
Учрашдик жаннат деган, ҳаётнинг боғида
Чарх, урган қалдирғочларнинг кетар чоғида.

Қалдирғочлар кетди, олиб жоним жа олис
Ортидан йиғлаб қолди қалбим бокиб маъюс
Жилғадек учрашгандик, урилди бош тошга
Наҳот-ки, қалблар етишмас, висолдек онга

19.07.2011 й.

БИР ГЎЗАЛ

Катта йўлнинг кичик бекатида
Кичик бекатнинг нақд ўртасида
Оёғи билан ер чизган гўзал
Нимадир ўйлаб, суради хаёл

Балким ёрини кутмокда зор-зор
Қоро зулфларин ёйиб Зулхумор
Қалбида, қандай исён, ғалаён
Қандай, туйғу, орзу-армонлар бор

Бегонаман, телбаман ёнаман
Хаёлда сирдош, бўлиб тураман
Лек! – алам қиладигани менга
Уловим келса, кетиб қоламан.

ЖАНОН ЎТДИ

Кўчамдан бир жанон ўтди, каранг
Ҳар қадамида ўзгача оҳанг
Икки зулфи белида, чўлғаниб
Қомати, куй куйлар баҳа-баҳанг

Ойдек ёнурми, одам фарзанди
Билмоқ истайман, кимнинг дил банди
Сўрасаммикан-а? йўлин тўсиб
Кимсан айт! – эй Аллоҳнинг асал-қанди.

Бир дамгина юрагим тин топди
Бир ширин томчи, оҳига окди
Қай кўз ила кўрай ушбу дам у
Ним табассумла қиё бокди.

Нигоҳи олиб кетди юрагимни
Тиғ санчди оғритиб курагимни
Ишқ азобин татиб кўрдим, билдим
Мен ўз гулзоримга кераклигимни.

ГУЛ ИШҚИ

Қаранг, бу гулнинг номи катарангда
Нафис гуллариға, эҳ бир қарангда
Жон, малҳами севгилиси томчи сув
Келмаганиға, асаби тарангда

Кўз ёш, томчиларила суғорайми
Севгилинг, сувни чақириб келайми
Шунчалар ҳам тошбағир бўладими
Бевафони бир савалаб келайми

Буюргин менга боғбонингман ахир
Соғиниб кўз ёшлар тўқланман тахир
Биламан, тайёрсан қучмокка сувни
Севгилинг, табиб дунёда энг моҳир.

Бехос ним табассум-ла қулиб қўйдинг
Эслаб севгилинг бир энтикиб қўйдинг
Жамики – жаҳонни унитиб бир дам.
Севгилинг қуйида ўйланиб қолдинг.

2011 й.

* * *

Қани энди юрак озгина тин топсайди
Ишк деган мудҳиш жаллоддан йироқ юрсайди
Нигоҳин тикавермайин турли гулларга
Бу заминда ўз гулин бир дам топсайди.

* * *

Қушлар кетди олиб ҳушим мани
Кўзга пардоз этиб, қошим мани
Билсам олиб кетди ошим мани
Тин олмасдан кетди, бошинг сани.

СЕВИБ ҚОЛДИМ

Илк баҳорда ўсган гиёҳлар каби
Шодланиб боқаман озорларинга
Бешикдан бўшалган болакай каби
Ошиқиб, чопаман дийдорларинга.

Дийдорлашмоқ агарда этсада насиб
Мисли уммон тўлиб-тошиб кетаман
Сўйласанг учрашганда кесиб-кесиб
Сарёғдек семириб, окиб кетаман.

Нахотки шундай яралган табиат
Висол мавзусида, ёзилган оят
Барчага маълум бу ишқий мавзулар
Бўлиб қолар эҳ, баъзида ривоят.

Севиб қоламан деб ҳеч ўйламасдим
Изламасдим, муҳаббатдан ҳидоят
Табиат эҳсонига ишонмасдим
Севиб қолдимми, яна ва ниҳоят.

1.08.2011 й.

ИСТИҚЛОЛ МАНГУ

Во Ажабо ҳайрон боқаман замонга
Одамлар бўлинган яхши-ю ёмонга
Кимдир қалбан хизмат қилади Ватанга
Ким ватансиз, ўраниб олган кафанга.

Гоҳида бўридек чопади зувиллаб
Ватанга, тишин кўрсатади увиллаб
Ҳатто илон, чаёнларда ҳам ватан бор
Ватансиз бўриларда айтинг нима бор.

Қўрқоқлардан чиқмаган ҳеч ҳам мард аскар
Бўлолмаган Ватанига ҳеч хос лашкар
Ватансиз, иймонсиз бир ўғридек изғиб
Ишонсангиз улар, соясидан ҳам ҳуркар.

Ватанни мард паҳлавонлар кўриқлайди
Ватан уларни меҳрла олқишлайди
Бобом Темур-у, Бобур ҳаққони замин
Рухлари шодон, истиқлол мангу – Омин!

8.08.2011 й.

20 ЁШ

Тоғлардан тош тердим бир копчикқа
Келтириб тўқдим, кизил балчикқа
Энди билсам у кизил аждаҳо
Элимни йикқан экан копчикқа

Минг тўққиз юз тўқсон биринчи йил
Улоктириб ташладик копчикни
Баланд кўтариб озодлик туғин
Ювиб ташладик асрий балчикни

Бош бўлди Темурийлар аждоди
Қалба жўшди Бобурийлар кони
Кул бўлмагай, ўзбеклар авлоди
Қайта тикланиб элимнинг шони

Ҳеч керакмас ёшингни ҳисоблаш
Дўппини олиб бошни қашлаш
Роса навқирон ёшга кирибсан
Истиклол-чун, керак энди ишлаш.

29.08.2011 й.

ЕЛ

Кимдир кўксимдаги тугмани ечди
Билмайсиз хаёлдан нималар кечди
Шабаданинг майин нафасларин саси
Қакраган Лабларимга шарбат сочди.

Яноғларим сийпади зулфи билан
Ҳижронни олиб кетди қулфи билан
Бўзтўғайдек бўзлар эдим ҳар куни
Юпатди, ширин-шакар Лутфи билан

Онам, аллаларидек майин, сокин
Шамол назмидан дилим топди таскин
Шўхлик қилиб қўйнимга кириб олган
Билсангиз дўстларим баҳорий эпкин.

8.08.2011 й.

* * *

Қалбимдаги олов чўғ бўлганди
Йиллар ўтиб аста кул бўлганди
Илк муҳаббатнинг дардидан кўнгил
Кўз ёшларидан бир кўл бўлганди

Ўтди ҳаммаси куриди кўллар
Армон бўлди нафис, отош кўллар
Саҳродан келган ишкий карвонни
Қабул этармикан, ўксиган йиллар.

7.08.2011 й.

ҚАЙТМАЙСАН

Бўз тўрғайдек бўзлаганман ҳар кўрганда
Фасли баҳор, ўн саккиз ёшга тўлганда
Эслолмайман канча фасллар ўтганин
Йўқотганман қалдирғочлар кетганда

Ўшандан буён кутаман, келса баҳор
Кутаман бокиб йўлларинга ҳар сахар
Қалдирғочлар қайтар, биламан қайтмайсан
Лекин ушбу дардга ишонмас дил зинҳор.

ЮЛДУЗЛАР

Тонга кадар кўкга тикилиб
Юлдузларни бир-бир санадим
Исмларин тополмасдан баъзан
Ёлғиз юрагимни қийнадим.

Гоҳ юлдузларни севиб қолдим
Отаси ким кидириб кўрдим
Билсам уни ёри бор экан
Бу сирни ойдан сўраб билдим.

Тавба! шўх экан бу юлдузлар
Кўзин-кўзимга тикиб сўзлар
Ваъдани менга бериб бу тун
Тонг отгач ўзга ёрни кўзлар.

9.08.2011 й.

ГУЛ

Кўксимда авайлаб ўстирдим гул
Лекин келишолмас кўнгил ва дил
Бир дам кел, кулок осгин охима
Ахир аталган сенга ушбу гул.

Тушларимга кириб чак-чак отасан
Лабингда хандон писта чақасан
Гоҳида ой каби зулфинг ёйиб
Эҳ, хаста дилим кийнаб кетасан.

2.08.2011 й.

БИЗ УЧРАШМАДИК

Уйга олиб келишди
Бир машин оппоқ тош.
Тор тошлари учрашди
Лекин биз учрашмадик
Куз келиб ёмғирлар ёғди
Кўк билан ер учрашди
Лекин биз учрашмадик
Қуёш уфққа бош қўйди
Қуёш билан уфқ учрашди
Лекин биз учрашмадик
Гулнинг қошида булбул,
Кечаси мағрур гунчагул,
Иккаласи кўп йиғлашди
Булбул ва гул учрашди
Лекин биз учрашмадик
Самодаги ой юлдуз
Кўринмасада кундуз
Олис турсада юлдуз
Ой, юлдуз учрашди
Лекин биз учрашмадик
Баҳор чоғи гиёҳлар
Қуёш зулфин тарашди
Қишдаги дил сиёҳлар
Баҳор келиб ярашди.

* * *

Само гиёҳ билан учрашди
Лекин биз учрашмадик.

* * *

Дунёни ушлаб турар экан олтин
Дунёни ушлашга шерик муҳаббат
Гўзаллик яратиш топмаймиз тин
Бил! гўзаллик дунёни кутқарур албат.

* * *

Йиғлагим келди тўйиб-тўйиб
Заминга бошим кўйиб-қўйиб
Қайданам келди бу ўкинч ёш
Юрагим тубин ўйиб-ўйиб

* * *

Негадир дил тўлиб портлаб кетди
Икки кўзимдан ёш, селдек окди
Қувондим кўриб ўғил-қизимни
Умрим ёшлигимни, истаб кетди.

УЧРАДИНГ ЯНА

Нимага келдинг ёнимга яна
Кўз ёшларимни кўриш учунми
Чўлга айланган кўксимга яна
Ўчмас ишқ оловин ёқиш учунми?

Чиллада қовжираган водийдек
Дил яйловларин кезиш учунми
Карвондан қувилган бир осийдек
Тикон-у чўппак териш учунми?

Иккимиз кезган сўлим боғларни
Ўзларига ин айлаган зоғлар
Биз орзу этиб қучган тоғларни
Босиб кетган армон деган доғлар.

Саволимга – жавоб керак эмас
Ўтган дамларни қайтариб бўлмас
Ҳақнинг йўлида ҳақмиз иккимиз
Бил ўтган умрни қайтариб бўлмас.

10.08.2011 й.

* * *

Киприкларим ўйнар зулфларинг сани
Зулфларинг, ўйнатган шамолинг бўлайин
Вужудимни титратса қоматинг сани
Қоматинг яратган иллоҳинг бўлайин.

* * *

Юзларим сийпалади бир хис
Ўйладим. Куз. Қайдан келди ялпиз
Кўзим очсам теламда турибди
Нинасин тутган ҳамшира қиз.

БҰЛАЙИН

Келгин бир дамгина ёнима кел
Қора қошларинга қалам бұлайин
Келгин биргина табассум-ла кел
Лаъли лабингда олов ёқайин.

Сенга ошиқми куёш шулғаси
Дилингда бўлса она алласи
Қалбинг қийнаса висол ялласи
Ёлғиз табибинг ўзим бұлайин.

Гулнинг гунчасидек лабларинга
Шарбату-шакар суркаб қўяйин
Тўлин ойдек оппок юзларинга
Бир нуқта-ю, хол чизиб қўяйин.

14.08.2011 й.

НОТАНИШ-ГА?

Кўксимдаги чўғлар олов бўлди додимдан
Қозондаги ёғлар қизиб кетди оҳимдан
Кўзим ёшларидан толиккан киприкларим
Эҳ, тўкилиб кетди чиқолмасдан воҳимдан

Ўйлагандим. Ишқий оловларда куймайман
Муҳаббат соҳилларидан энди юрмайман
Муҳаббат соҳилларин сўрхуш сасларига
Гоҳида илашиб шамол каби елмайман.

Баъзи пайтлар сўзлайман ўзим-ўзимга
Негадир ҳеч ким ишонмайди сўзимга
Эй тўхта! қомати гулим саси райҳоним
Нега нигоҳ ташладинг ўғринча кўзимга

Ўйла! биргина нигоҳинг ўлдирди мани
Энди-чи! Яшолмайман кўрмасам сани.

* * *

Эрта турдим кўрмоқ истаб кўёшим
Кўрдиму кўзларимдан окди кўзёшим
Ўйладим шунчалар гўзал бўлмасанг
Сени йўқотишга етармикан бардошим.

ХАФАҚОН

Видога яқинлашган кун
Хушсиз уйкуда ўтган тун
Қошимга кўланка ташлаб
Ёнга келди ўлим бу кун

Қиличини қўйди бўғзимга
Сўз келмади оғзимга
Тор кўринди жуда тор
Бу ёруғ дунё кўзимга

Дарднинг хуружига қўйдим
Юрагимдан ясаб қалқон
Жуда ҳам курашиб билдим
Чекинмас экан «Хафақон».

Гоҳ, келади ниқоб тутиб,
Зарба берар пинхон ётиб,

Гар келса ҳалатли табиб,
Тинчир дилим зиндон этиб

10.08.2011 й.

* * *

Энди ёқмай қолдими
Менинг оддий гулларим
Муз бўлиб туюлдими
Менинг қайноқ кафтларим.

Кўрмадим, кўзларингда
Аввалги чўғ-оловни
Англолмадим сўзларингда
Эҳтиросли оловни

Нега келдинг? ёнимга
Ташна этиб қонимга
Нечун тошлар отасан
Менинг азиз жонимга

9.08.2011 й.

* * *

Нима учун келдинг кетадиган бўлсанг
Бўлмайдами бир нафас ёнимда қолсанг
Гулзор оралаб учган қуш каби
Бўлмайдами лабимдан бўса олсанг

Бу гулни йиллар давомида ўстирган эдим
Бермагандим ҳеч кимга эланиб сўрашса ҳам
Атайлаб сен учун гулдасталар туздирган эдим
Гулларимга муҳаббат деб исм қуйдирган эдим.

Айт! бўлмайдами бир дамгина ёнимда қолсанг
Ушбу гулларимдан, ишқий қошона қурсанг.

29.08.2011 й.

БОЛАРИ

Юзларин очган гулғунча
Саратонда сўлиб қолди
Бу ҳолни кўрган болари
Гул қошида, ўлиб қолди.

Боларижон, жон болари
Илтимос, сўзимга ишон
Ишонмагин ул ғунчага
Қилмоқда сени имтиҳон.

КУНЛАР КЕЛАР

Ҳали шундай кунлар келади
Изғиринли ел, чимдир юзингни
Ҳали шундай тунлар келади
Аёзли тонг, очирмайди кўзингни

Тайёр тургин, кузак келади
Хазин япроқлар оҳ тортади
Бугунги яп-яшил япроқлар
Тин топиб пойинга ётади.

* * *

Нов – ниҳоллар, ечиб либосларин
Музлаган сокин ойни қучади
Борлар йўқотиб ўз мухлисларин
Изғиринли ел, қоматин қучади

Тайёр тургин шундайин бўлади
Юмшоқ болиш биқинга ботади
Иккимиз чўмилган ўша сойлар
Биз бўлсак, бўлмасак ҳам оқади.

31.08.2011 й.

МАЙЛИ ЙИҒЛАГИН

Ох қанчалар оғир бўлса ҳам
Тингладим кескин сўзларингни
Бармоқларим озор берса ҳам
Сийпаладим кўзёшларингни

II

Беҳосдан тегди лабларимга
Ачиик кўзёшларинг томчиси
Ишқ шаробидан маст лабларимга
Зарба берди, тақдир қамчиси

III

Майлига йиғлагин ич-ичингдан
Нидолар чиксин ташқарига
Видолашув онлари келса ғойибдан
Бирдай келар ёшу-қарига

Араз қилма

Баҳор қаби қалбим, қайноқ эди
Тани-жоним ўйғок, бедор эди
Кўзларимни кўр, айлаган ишқ
Беҳосдан бўғзим аро сиртмоқ солди

Араз қилиб нима қиласан
Биргина кулгин эҳ ёқасан
Бечора қалбим ҳам тош эмас
Буни ўзинг яхши биласан.

1.09.2011.

* * *

Кўзгуга боқиб дедим!
- И-и! оқ тола муборак
Эй! тақдир воҳли эмасму
Энди яшадим чорак
Табиат совғасидан
Йўқотганимда эс –хушим
Онам силади деб!
Азиз бошинга бу ҳам керак.
Бир чойнакда чой келтириб
Онам қўйди қошима
Узундан узок дуо! қилди
Омонлик тилаб бошима
Оқ толадан ачинма
Бу ҳам одамзоднинг зийнати
Йиллар ўтган сайин
Болам ошар оқлик киймати

ЙЎЛОВЧИ

Тўхта! бир нафас эй! йўловчи
Ахир борку сени ҳам сўровчи
Кимни қидиряпсан? гулними?
Ё пичоксиз сўйган булбулними?

Яқинлашмоқда туннинг лашкари
Ҳозир тўхтар баҳсли кўпқари
Нечун нигоҳда тир, қонли пичок
Кут. Ҳозир чиқар кўкга ойпари

Балким тўхтаб. Бу ерда тунарсан
Бугун бўлмаса, эртага борарсан
На мунча шошмасанг, жаҳаннамга
Жаҳанам оташин ҳам кўрарсан

Тўхта ўйла. Ортга қайт йўловчи
Онанг бор-ку омонлик тиловчи
Бўлиб қолма сен якка-ю ёлғиз
Ул жаҳаннам оташин синовчи.

28.08.2011 й.

ҒУНЧА

Сохилда, яп-ялонғоч кумлар қўйнида
Қавжираган гул ётади, беҳуш – ёлғиз
Бераҳм фалак айт! гуноҳ кимни бўйнида
Нечун мазах қилар уни тонгла Бойқиз.

Кеча окшом гул эди, ғунча эди
Кўкси муҳаббатга тўла, бой эди
Зулфлари шамолда мавжланган сой эди
Хусни – жамолига кўкда ой кул эди.

Унинг айби нима, гулғунча бўлганими
Саҳарда, шабнамдан нимча кийганими
Тонгда эсан шамолнинг қўйнига кириб
Ишқ шаробидан бир қултум ичганими?

7.09.2011 й.

МЕНИ КУТМАГИН

Тонгда эсган шамолларнинг саси
Ойнинг харир кўйлагин йиртганда
Ялонғоч ойнинг мафтункор акси
Сой қўйнида мовжланиб оқганда
———мени кутгил———

Зулмат маликаси кўзин сузиб
Борликка қора сочин ёйганда
Куёш уфқ узра бошин қуйиб
Олисда чироқ милт-милт ёнганда
———мени кутгил———

Кучуклар сергак эшик бокқанда
Булбуллар хориб пинак отганда
Тонг юлдузи кошларин қоқиб
Ҳижрон оловин ёқиб кетганда
———мени кутгил———

Тонг. Тоннинг оппоқ елкасига куёш
Дабдурустан миниб олганда
Ҳижронда кўзларга келиб кўзёш
Жала каби оқиб кетганда
———мени кутмагил———

8.09.2011 й.

АРМОН БЎЛДИ

Туфилганимда бир дона дур олгандим
Яширинча юрагимга аста солгандим
Йиллар ўтиб белги, берганда нагоҳ
Севиниб унга орзу деб исм қўйгандим.

Кучга тўлиб қанот қоқанда орзулар
Қушлар каби чексиз самони кучгандим
Жамолинг мадхига бўлмаса кўзгулар
Уни, ёр нигохидан излаб топгандим.

Орзулар олға бошлаб кўп армон бўлди
Севдиму, севилдим, севгим ёмон бўлди
«Севги» деган севгилим кўп сарсон бўлди
Ишқ майидан симирдим, гуноҳ бўлди.

8.09.2011 й.

* * *

Қачондир қалбимга кузак келганди
Ўша кузакда кимдир тезак терганди
Сенгамас йўйиб тақдирга бор айбни
Увиллаган тўфон қалбда аста тинганди.

НЕГА КЕЛДИНГ

Кўксим узра тўрини ёйганда зарпечак
Ўтганлар қабрини беаганда печак
Майсаларни нигохидан олиб илҳом
Сепларин ёмғирдек ёйганди бойчечак
_____нега келдинг_____?

Боғларда қолиб кетган қушлар инидай
Шамолларга макон эди, бўм-бўш қалбим
Унсиз хонада жаранглаган чиннидай
Ўзимга ҳамроҳ эди, яратган раббим
_____нега келдинг_____?

Баҳор келиб, ёз ўтиб, кузак келганда
Боғимда зарпечаклар қўшиқ айтганда
Ўргимчаклар йўлларимга тўр қўйганда
Бўғма илонлар бўғиб, қоним сўрганда
_____нега келдинг_____?

Сарвдек қоматим бўлганда бечораҳол
Фаслларни фарқламай бўлганда бир ҳол.
Ёшлигим сахрога айлантирган санам
Келдингми? деддингми? юз кўра – сўр ҳол
_____нега келдинг_____?

ХИССИЁТ

Хаёлимда гохида дубурлайди роса тулпорлар
Шоирни ўлдириш керак! кичкиради чопарлар
Шоирни тутишди, ўлдиришди юз-кўзи қонталаш
Юрагин олишди-ю қўлма-қўл бўлди талаш.

Шоирни юрагини нимталашди, майдалашди
Иссиқ қонин оқизишиб яна қиймалашди
Сўнги чорани қўллаб, эрта тонг урганда бонг
Етти иқлимни қон ила безашди.

Ҳар икки томонлардан икки, қора Лашкар
Бундайин жангу-жадални кўрмаган башар
Замин аро сингиб кетган алвон қонлардан
Яна туғилиб бир шоир, қайгадир шошар.

Ким ҳам кўрибди, зулмат-зиёдан устун келганин
Бу оламда шоирсиз бирон бир эл бўлганин.

10.09.2011 й.

АММАМНИ АЙТГАНЛАРИ

(Чиннихол)

Келиб бир кун бордим шифокорга
Дўхтир! кара мендайин пахтакорга
Ёндаги тишим оғриб ҳеч қуймайди
Қараганимда жонимни қийнайди.

Қани, кўрайин тишингизни холажон
Ўҳ! ҳув – тишингиз қарибди – чалажон.
Энди! унинг умри мени қўлимда
Олиб ташлайман ҳозир холажон

Тўхтагин! – ўғлим бир йиғлаб олайин
Кўксимни бўшатиб бўзлаб олайин
Эҳ! ўғлим! нимани ҳам биласан
Ота-онамдан мен рухсат олайин.

Ота-онам кўриб маржон тишларим
Билсанг! – қувонгандир у! ҳў қанчалар
Ухлолмасдан босиб мени бағрига
Ўтказгандир бедор қанча кечалар.

Мархумлар ўлганминан улар тирик
Боласи оғриса этади чирик-чирик
Ота-онасин йўқотганларга – болам,
Кўришмоққа – ўлим! бир кўприк.

Бу тишларим онажонимни кўрган
Отажоним белбоғида, ёнғок чаккан
Билсанг тишларим ёримга ёккан
Тишларинг маржон деб елкамга қоккан

10.09.2011 й.

ОНА ЙИҒЛАДИ

Тоғларнинг оппоқ елкасига куёш минганда
Энтикиб зар кокилин олам узра ёйганда
Кўнгил уммони уфуриб зардобга тўлганда
Қалб риштаси ўғли, ох аччиқ хитоб этганда

—Она йиғлади—

Томоғига тикилиб аччиқ нидо ҳақиқат
Эсига тушиб бўлгани қувончли иккикат
Кўкга тикилди излаб ўзига бир суянчик
Ё! Раббим наҳот бу дунё ширину – аччиқ

—Она йиғлади—

Қўлларига олиб жажжи чақалоқ суръатин
Эслади бедор ўтган тун гўзал ой сийратин
Дил дарчасин чил – чил этган ўғлига қараб
Армонларга тўлди, орзулар уммони титраб

—Она йиғлади—

Ёшлигин ҳадя этиб, умрин берди аямай
Ўстирди авайлаб, заминун-кўкга ишонмай
Ақли тўлганда наҳот, кетар меҳр кўрмай
Ўғил ҳайқирди само-ю, замин титради

—Она йиғлади—

Нега, Аллоҳим менга берган илоҳий хислат
Кўксимда туриб санчик кўзларимдан окди ёш
Нима учун разолат ўғилга улфат
Наҳот! ширин орзулар бошига келтирар кулфат

—Она йиғлади—

Она йиғлади, дил йиғлади, йиғлади само.

* * *

Укелди, кетди
Тўхтади, кулди.
Гулим узатдим,
Кувониб олди.
Ҳидлади тўйиб
Сийпади суйиб
Қарасам ёнга
Кетибди кўйиб
Илк бор гул бериб
Гулим йўкотдим.
Гулсиз сахрога,
Қалбим ўхшатдим,
Сахрога бир кун
Баҳор келади.
Гулларга тўлиб,
Кўкси ёнади.
Олмасанг гулим,
Кимдир олади.

12.09.2011 й.

ТУШ

Самонинг кўз ёшларидан, тўйган тупрокда
Жилғачалар тўпланишиб тушушди ракс
Кузак келиб, жами олам ором топган чокда
Кўз ёшлар томчи шаклида этади акс.

Дарахтнинг шохида қолган ёлғизгина япрок
Чирсиллаб узилиб жилғачага бўлди қўноқ
Жилғача багрида, гоҳ қайикдек тўлғаниб
Сой соҳили бўйлаб сузишди жуда инок

Шиддатли телбасой олиб уларни қўйнига
Зум ўтмасдан олис юртларга олиб кетди
Тўлқинлари илашиб япроқнинг бўйнига
Лабларидан тинимсиз бўса ола кетди

Тўгрисин айтсам агар сизга ёронлар
Эх, кўрган тушларим кузакда қолиб кетди
Келиб баҳор, таскин топиб кузги тўфонлар
Қайтадан куёшимни самога илиб кетди.

12.09.2011 й.

ИШҚ

У келди. У кулди
У ёнди. У куйди
Баҳордай очилди
Хазондай тўкилди
Илк муҳаббат ўлди
Дафн этдим йиғлаб
Юрагимни доғлаб
Ҳиссиз кесакдайин
Юрдим вақтим чоғлаб
Яна қайтиб келди
Ғазалу – байт билан
Юрагим санчиди
Ўтган армон билан
Муҳаббат тирилди
Қаршисига чиқдим
Дилда оташ – олов
Қўлда ҳасса билан
Қаддим тутмас, белим
Кўзда ойнак билан
Бу қандай кўргулик
Ўлмас экан-ку Ишқ
Дафн этган билан
Кетмас экан армон
Ишқсиз юрган билан.

12.09.2011 й.

ИЗЛАНГ

Исламанг, мени ойнинг зулфидан
Гулзорда эсган шамол сасидан
Исламанг мени юлдуз тафтидан
Сарфайган гулнинг жонсиз кафтидан.

Оловдек ёндим фироғингизда
Нихолдек сўлдим чорбоғингизда
Энди кераксиз матох бўлдимми
Айни гуллаган гул боғингизда.

Гуллар очилади, гуллар сўлади
Еллар елади шамол бўлади
Фасллар алмашиб баҳор келади
Чўккан қабрлардан изламанг мени

Изланг баҳор ёмғиридан мени
Ўтган умрнинг галвиридан мени
Ҳаётимиз чалкаштириб юборган
Муҳаббатининг чилвиридан мени.

15.09.2011 й.

БИЛМАЙМАН

Окин дарёдек оқарди умрим
Гоҳ, мажланарди гоҳида сокин
Гоҳ чалкашарди эзгу йўлларим
Гоҳ дил изларди, боболар ҳокин

Ҳаёт ўзанида суздим секин
Бу ҳолдан кўнгил топмади таскин
Қушдек кезмоқ бўлдим самони
Елкамга олиб ғам-алам юкин.

Баъзан ўйланиб тошдек қотаман
Қалбимда уфурган тўфонлардан
Гоҳида, шодланиб қушдек учаман
Илҳом олиб, яхши инсонлардан.

Окин дарёдек оқарди умрим,
Тўсатдан, тўғон бўлдинг йўлимга
Қалбим интиларди сенга кумрим
Билмабман, орзуларда ўтган умрим.

18.09.2011 й.

ТУЙ – ҚҰЙ

Булутлар қуршовида довдираган ой
Зулфларин ёйиб юзларин тирнайди
Тўйга тўёна бўлиб келган семиз қўй
Эрта саҳарда сўйилишин билмайман.

Тонг – ила келди бир йигит гўё, Олчок
Қассобман деди ўйнатиб қўлда пичок
Қўйнинг кўзларига келди ёш мисли мунчок
Тик туриб ўлимга шайланди ўша чок.

Бўғзи аро сирпанди пичокнинг тиғи
Ҳамма, шод-хуррам ҳеч ким қилмади йиғи
Зумда терисин шилишди, туз сепишди
Билинмасдан қолди қўйнинг бор – йўғи

18.09.2011 й.

АЙТОЛМАГАН СЎЗЛАРИМ

Оппок чойшаб огушида ётганингда
Киприклар, кўзларинга соя солганида
Юракгинам қафасидан чикмоқчи бўлиб
Кушлар каби питирлаб урганида.

Эрта саҳарлаб зулфларин ёйган куёшдек
Жумла-ю жаҳон уйғониб бокқанида
Орзулар бўстонида, тўкилган кўз ёшидек
Кўзёшларим яноғим узра юмалаб котганида

Оймомога ўхшатардим юзларинг сани
Юлдузларга киёслардим кўзларинг сани
Хаёлларимда сийпалардим, гоҳо коп-қора,
Қалдирғочнинг қанотидек қошларинг сани.

Эхтимол, унутгандирсан ўша онларни
Ишк боғида уфурган ширин тўфонларни
Учрашганда. Титраб вужудим, ёнган нафис
Юрагимни рамзи бир, ҳарир рўмолларни.

3.10.2011 й.

«ДЎСТИМ» БОР МЕНИ

Харом лукма емоқ бўлиб
Халол «нимта»га «важ» топар
Юз кўзингга кула туриб
Пайт келса бошлиққа сотар
Ўшандай дўстим бор мани
Мусулмон бўлиб қолади
Зўра-ки гоҳон кулади
Қандай йўллар бўлса майли,
Лек! бошлиққа йўл топади
Ўшандай дўстим бор мани
У Ақлли ўзга – ахмок
Инсофдан беради сабок
Бошига келса тўкмок
Писиб қолади ўша чок
Ўшандай дўстим бор мани
Пайт келса ўйламай – нетмай
Устинга мағзава тўкар
Бир пиёла чой совимай
Ортингдан буралаб сўкар
Ўшандай дўстим бор мани.

16.10.2011 й.

Фафлат уйкусида ухлабман
Улфат – пиёла май – деб.
Ёр – дўстлардан кечиб кетибман
Келса улар, кулфат келди – деб.

БЕШИККА СОЛИШДИ

Бугун набирамни солишди бешикка
Гули кийикча боғлаб қўйишди эшикка
Момолар кулишиб чак-чак отишиб
Хожатин тўғрилаб қўйишди тешикка
Ҳали бу йигит ишқда Тохир бўлади
Қўшни қизларни севишда мохир бўлади
Қоши қора, қомаи тик Алпомиш
Зум ўтмасдан, Зухра-ю, Барчин келади
Де-я! – дуога, билак кериб қўл очишди
Бир-бирига шўхлик қилиб кулиб қўйишди.

ШОШМАСАНГ

(Мархум укам Жалолиддин руҳига)
Намунча шошмасанг мангулик сари
Йўк эдиму, қалбингда ниятлар
Кўрмоқ истайман кун-тун ўтган сари
Лек! Сен йўқсан, сенга йўлдош оятлар.

Болалик ўтганди лой бир эшикда
Алла! Тинглаб ўсгандик бир бешикда
Гоҳ шамолдек шошиб, тўфондек тошиб
Пайдо бўлардик кулиб, ҳар эшикда.

Паймонанг тўлиб, дилинг тошганмиди
Рух! раббим хузурига шошганмиди
Йўклик кайиғи, қалкиди тўсатдан
Унсиз қалбинг ўлимни сезганмиди.

Эҳ, укам қуёш ҳам кетса йўкликка
Сен севган тонгни, кутлар ўзгалар
Берилиб кетиб, эҳтирос шўхликка
Ой ўтмасдан шодон, кулар янгалар.

БОҒ КҮЧА

Эй дўст, юрар эдик қўл ушлашиб
Баъзан, олар эдик муштлашиб
Ким пахлавон, ким нотовон дея,
Яширинча олар эдик беллашиб.

Эх дўст, қара вақтлар ўтиб кетди
Пахлавонлик руҳи ташлаб кетди
Баъзида кушлардек чуғурлашардик,
Қара! канча кушлар учиб кетди.

Кани? ўша дамларим қайтсайда
Беғубор тонгларим яна отсайди
Юзларимиз лой-у кирприклар чанг-чун,
Тупрокли тор кўчалар бўлсайди.

Уйимиздан нарида эди боғ кўча
Дўлана-ю, наъматакка бой кўча
Сирли шарпаларга бир макон бўлиб
Тонга қадар гавжум эди ҳар кеча.

КУЗ ҚУЁШИ

Осмонни ўраб олган булутлар
Кеча-ю – кундуз суҳбат курдилар
Эриниб учиб юрган булутлар
Бу кеча роса йиғлаб бердилар

Тарновлардан, оқишди шувиллаб
Шериги шамол берди увиллаб
Борларда сочилди гоҳ тангалар
Куз санамин, жамолин олқишлаб

Эрта сахарда тинди тўсатдан
Қуёш чикди фойдаланиб фурсатдан
Тоғ елкасига минди талтайиб
Сукутда қолди бир нафас сарғайиб.

Бир кеча-ю, кун замин фироғида
Умр ўтди булутларнинг чарбоғида
Эриниб зулфларин ёйди қуёш
Энди, само тўқолмайди кўз ёш.

СЕНИ ИЗЛАДИМ

Дарахтларнинг ялонғоч танасига қараб
Бесабр кузакнинг зар кокиларин силадим
Изғиринли само юзларига юз қуйиб
Тонг кировин парчасидан сени изладим.

Қалдирғочлар ўрнига қарға-зоғлар учар
Қағ-қағ! этиб гоҳ самони гоҳ ерни кучар
Дилим, ёритмок учун қуёш кўзин очар
Кўҳна қуёш кўзларидан сени изладим.

Кузакни қувалаб келган қор Лашкарининг
Шовқин – суронли сасидан сени изладим
Оппоқ қорнинг нафис либосига ўранган
Бойчечакнинг нигоҳидан сени изладим.

Соғинч оғушида маст кўз ёшларим томчисидан
Ўтган умримнинг бесабр, ёшлик кўзгусидан
Тақдир аталмиш тақдиримнинг ёғдусидан
Умр бўйи жоним, фақат сени изладим.

ХИЖРОН

Эй севгилим, сен менга бегона
Қачонлардир мени этгандинг девона
Жамики, жаҳонни унитиб ўша дам
Атрофингда соядек бўлгандим парвона.

Эсладим. Куз шамоли эшик қокқанда
Фаррош аёл, япроқларни йиғиб ёққанда
Изғиринли тонг оппоқ сепларин ёйиб
Қуёш зулфларин ўйнаб, аста бокқанда.

Ўчирмоқ бўламан, бир зум хотирамдан
Хотира саси зўр келар хоҳишимдан
Уйқум қочиб, чиқиб кетсам чодирамдан
Узоқ кетолмасман, тақдир нолишимдан.

Хижрон мени бир умрга қийнайдиму,
Куз елидек, дилни чўлғаб ўйнайдиму
Балким унитгандирсан ўз дарвешингни
Топгандирсан, ўзинга мос йўлдошингни.

ОНАЖОНИМ

Олис-олисларда қолдиму қишлоғим
Энди соғиниб, қутмайдиму ўртоғим
Қўйнида келтирган иссик қулчатойни
Энди ким билан бўлишади ўртоғим.

Эрта сахарлаб яйловларни кезардим
Ошиқ булбул хонишимга жўр бўлардим
Қўлимда таёқ гоҳида ялонгоёқ
Далли-девона, бўлиб хониш этардим.

Гоҳ, кўксимни тўлдириб майин ҳавога
Қулоқ осардим аста мунгли навога
Соқинликни бузарди, бўзтўрғай саси
Оламни тутарди гиёҳларни иси.

Яйловдан қайтганимда уйим тўрида
Илондек буралади тутун мўрида
Қайтишимни пойлай-пойлай, онажоним
Қулчатой ёпарди, қалбининг кўрида.

Ноябрь 2011 й.

ОҚИБ КЕТАДИ

Кўкдан ёгган ёмғирнинг, йиғисида ўзимни кўрдим
Йўлакка тушиб парчаланган томчисида кўзимни кўрдим
Бир кўлмак бўлиб тўдалашган лаҳзали уммонинг
Оҳу – ноласида, айтолмаган дил сўзимни кўрдим.

Кўксимга томчилаган кўз ёшларимдан тўлиб бордим
Оқаётган телба сой эдим, лек кўлмак бўлиб колдим
Ёшлик деган ўтгувчи суворийни тутмоқ истадим
Умр – деган жабдуксиз яловнинг чангларига ботиб колдим.

Ортимга бокиб кўрдим мен ёшлик водийларини
Омадим келганда олқишлаган май – сокийларини
Гоҳ армуғон минганда унитиб жамики-жаҳонни
Дўстлик ришталарин узган банда-ю осийларни

Хайкиргум келур, - тўхта! – армуғон қочиб кетади
Ёшлигингни лой-у-тўфонларга ташлаб кетади
Сокин тортган кўлмак бўлиб колганинга эса,
Жаҳаннам эшигин, сўрамасдан очиб кетади

Билгин-ки! бу умр дегани, сойдек оқиб кетади.

МУНДАРИЖА

УМРИМ	3
КЕЧИНМА	4
ТОПМАДИМ	5
ЁР БАҲОР	6
БЕДАНА	7
ТОНГ	8
ХАЁЛ	11
ТЕЛБА ЮРАГИМНИ	12
ЮРТ НАВРӯЗИ.....	13
БИР ҒУЗАЛ	14
ЁРИМ	15
ГУЛ ТИКНИ	16
ЭЙ ДИЛ	17
БОРМАСАМ	18
ТҶЙМАДИМ	19
ДИЛДОРИ БОР	20
КАЛДИРҒОЧИМ	21
КЕЛМАДИНГИЗ.....	22
СҶЗЛАРИМ.....	23
ЮРТ БОР	24
ЛОЛА КИЗҒОЛДОК	25
ҒУНЧА	26
УЧМОҚЧИМАН.....	27
ЎРИК ГУЛИ	29
ГУВОХ БҶЛДИМ	30
РАЙҲОН	31
ЧАМАНДЕК	32
ТҶЙ ХАТИ	33
ЭҲ ДҶСТИМ	34
МИЛЛАТМИЗ	35
ЮРАГИМ	36
КЕЧИНМА	37

ЎЗИММАН	38
ЙИҒЛАМА	39
РУҲИЯТ	40
ГИЛОС	41
ГУЗАЛИМ	42
ОРЗУ – ТИЛАГИМ	43
ДИЛ ИСЁНИ	44
СОЯ СОЛГАНДА	45
Ё ТАВБА	46
ХАЁЛИМДА	47
ГУЛИ РАЙҲОН	48
ҲАЙРОНМАН	49
ЁЗ ЁМФИРИ	50
ТАНИШИМНИ МАШИНАСИ	51
ЎТГАН ДАМЛАР	52
ХОТИРОТ 95 й.	53
ПОРАХЎРНИ ТАВБАСИ	54
КИСМАТ	55
СИНФДОШ	56
ИШҚ ОЛОВИ	57
ҲАҚИҚАТНИ БИЛАЙИН	58
ЖИЙДА ГУЛИ	59
ЭПКИН	60
ИЗЛАЙДИ	61
ВО, АЖАБ!	62
БИЛМАС ЭДИМ	64
ТАҚДИР УЛУШИ	65
САРОБ	65
ИЛК МУҲАББАТ	66
ҚЎРҚАМАН	67
КЎМАК БЕРМАЙДИ	68
ЧИҚИЛЛАЙДИ	69
НИМА ҚИЛАЙ	70
ЎЙ	71
ИЧКИ ҲИССИЁТ	72

ШАМОЛЛАР	73
ДЕДИНГИЗ	74
КЕЧИРИНГЛАР	75
КОРА КЎЗЛАРДА	76
ЮРАГИМ ИККИГА	77
ОШДАН КЎРА	78
САНЧГАНДА ЮРАК	79
СОЙ	80
ТОНГЛА СЎЗЛАШДИМ	81
Х.БОҚАЕВ	82
КЎНГИЛ	84
СЎЗИМНИ	85
КИМ ЎЗИ	86
ОНАЖОН	87
ИШҚ ДАРДИ	88
ЎЗБЕК КИЗИ	89
КЎЗЛАРИМНИ АЙБЛАМАНГ	90
ТУРНАЛАР	91
КЕЛГИН ЁНИМА	92
СИЗГА НОЛАМ	94
ЖАНОН ЎТДИ	95
ГУЛИШКИ	96
СЕВИБ ҚОЛДИМ	98
ИСТИҚЛОЛ МАНГУ	99
20 ЁШ	100
ЕЛ	101
КАЙТМАЙСАН	102
ЮЛДУЗЛАР	103
ГУЛ	104
БИЗ УЧРАШМАДИК	105
УЧРАДИНГ ЯНА	107
БЎЛАЙИН	109
НОТАНИШ-ГА?	110
ХАФАҚОН	111
БОЛАРИ	113

КУНЛАР КЕЛАР	114
МАЙЛИ ЙИҒЛАГИН	115
ЙЎЛОВЧИ	117
ГУНЧА	118
МЕНИ КУТМАГИН	119
АРМОН БЎЛДИ	120
НЕГА КЕЛДИНГ	121
ХИССИЁТ	122
АММАМНИ АЙТГАНЛАРИ	123
ОНА ЙИҒЛАДИ	124
ТУШ	126
ИШҚ	127
ИЗЛАНГ	128
БИЛМАЙМАН	129
ТЎЙ – ҚЎЙ	130
АЙТОЛМАГАН СЎЗЛАРИМ	131
«ДЎСТИМ» БОР МЕНИ	132
БЕШИККА СОЛИШДИ	133
ШОШМАСАНГ	134
БОҒ КЎЧА	135
КУЗ КУЁШИ	136
СЕНИ ИЗЛАДИМ	137
ХИЖРОН	138
ОНАЖОНИМ	139
ОҚИБ КЕТАДИ	140

“Times New Roman” гарнитураси.
“ASR-MATBUOT” босмахонасида чоп этилди
Буюртма №17. Нусхаси 500.
Ш.Руставели кўчаси, 45.

2000"

Равшан Ражабов

Тошкент вилояти Пискент туманида,
Мурод-Али қишлоғида, 1955 йил 8 августда
таваллуд топган. Бир қанча шеърлари
республика матбуотида чоп этилган.
Хозирги кунда Низомий номидаги ТДПУни
“Санъат” факультетида ишлайди.
Педагогика фанлари номзоди, доцент.